

1931 г.

10/8

Илюстровано **Време**

БИБЛИОТЕКА
ГРАДА БЕОГРАДА

Бр. 41 - год. II - 10. X. 1931 - цена 5 дин.

AEG

НЕГУЈТЕ ВАШЕ ТЕЛО
КРЕПИТЕ ВАШЕ
МИШИЋЕ

AEG

АПАРАТИ
ЗА МАСАЖУ СЛУЖИ
ЛЕПОТИ И ЗДРАВЉУ ВАШЕГ
ТЕЛА

AEG

БРАНКОВА 30. — ТЕЛ. 22901-2-3

ЈЕДАН ПОКУШАЈ
УВЕРИ ЋЕ ВАС, ДА ЈЕ

SHELL FLOOR POLISH

ИДЕАЛНА ТЕКУЋИНА
ЗА СИЈ ПОДА!

Штофови

у највећем избору
за наступајућу сезону

ПРИСПЕЛИ СУ СТОВАРИШТУ

АНАСТАС ПАВЛОВИЋ - БЕОГРАД

Цене најповољније.

КРАЉА ПЕТРА 33.

Цене најповољније.

Илустроване Време

Бр. 41 - год. II - 10. X. 1931 - цена 5 дин.

Добровољци Француске и Мале Антанте поздрављају Њ. В. Краља.

Снимак Илијаш

Са окружног слета Шибенско-Задарске соколске жупе у Книну

20. септембра одржан је у Книну Соколски слет Шибенско-Задарске жупе уз суделовање соколских друштава и из других жупа, као Драбар, Грачац и Врањан. Друштво Врањан из соколске жупе Силит учествовало је са својом музиком и на јавној вежби наступило са својих девет тачака. После дочека гостију, пред Соколским домом формирала се поборња на челу са за-

стабама, старешинством друштава и музиком. Поборња је прошла кроз бараш и на повратку се зауставила на позани Краља Петра, где је у име Соколског друштва Книн поздравно госте и зажелило им добродошлицу старешина брат др. Иван Грчић, а у име гостију захвалило на дочеку старешина Шибенско-Задарске жупе брат Р. Ковачећ. Тачно у 3,30 часова по подне отпочела је

јавна вежба, на којој су наступиле све категорије осим женског чланства, мушког нараштаја и женске деце. Општу пажњу и буран аплауз побрале су ритмичке „Вежбе духа и тела“ од Ф. Лхотског изведене од чланова друштава Книн и вежбе „Круг“, изведене од чланова друштава Шибеник. По свршеној јавној вежби одржала се играња са лутријом.

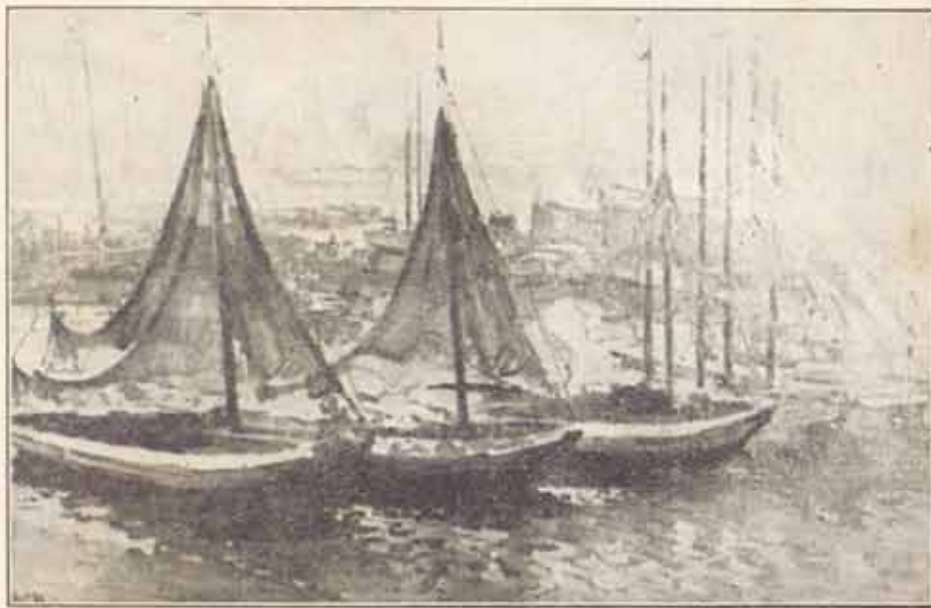
Старешина жупе г. Ковачећ говори.

Један део поборке: чланови у одорама.

Предаја колекције холандских савремених сликара Музеју савремене уметности

У суботу 3. об. мес. пре подне извршена је свечана предаја велике колекције слика савремених холандских мајстора галерији Музеја савремене уметности на Бараш-кацији. Као што је познато, 42 слике модерних холандских сликара послате су у Бео-

Др. Рајнер Бакел: „Рибарска флотила“

Принц Никола грчки и Кнез Павле на излазу из Музеја.

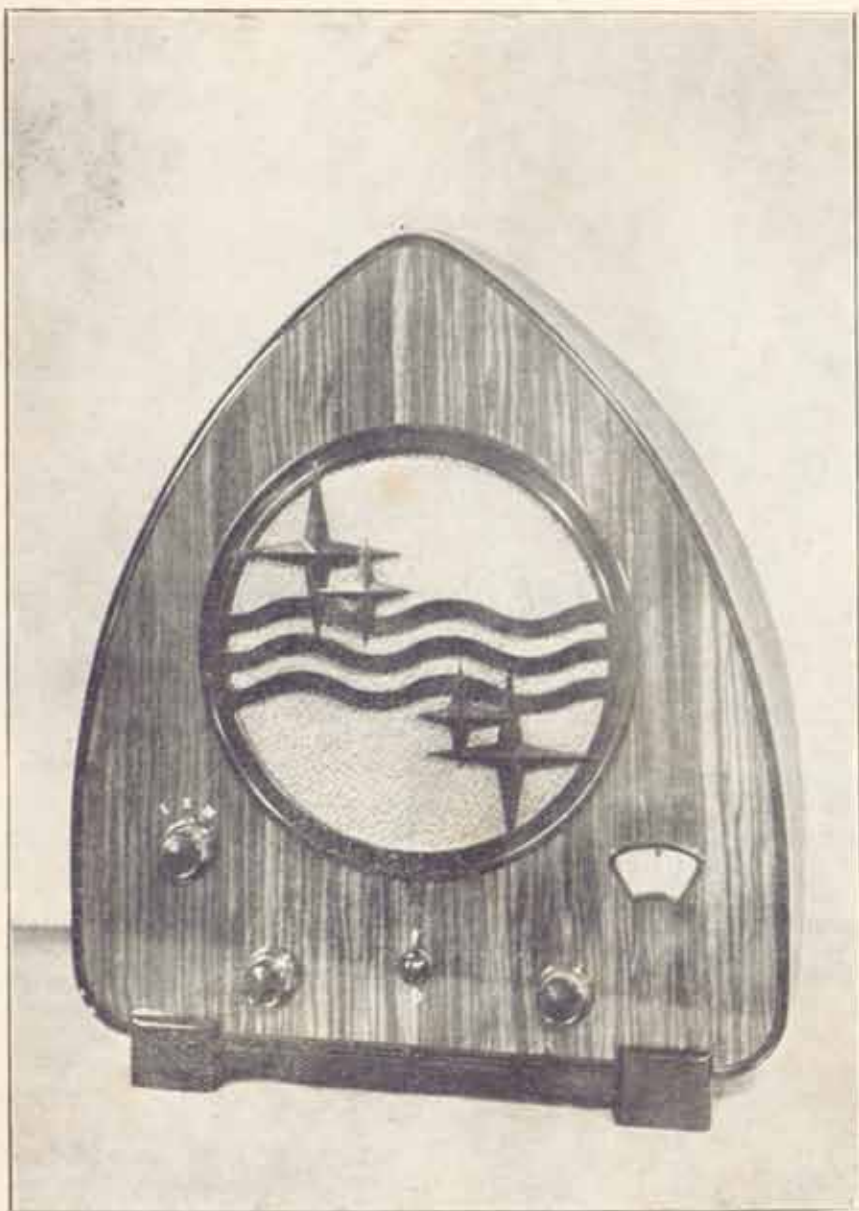
град од стране нарочитог одбора у Холандији, који је прикупио већу суму новца и,

благодарећи једном одличном стручном жирију, изабрао најлепша и најзначајнија дела холандске сликарне уметности.

Сместена у два одељења старог конака Кнеза Милоша у Богојављенској улици код Саборне цркве, холандска сликарска презентација предата је од стране почасног потпредседника одбора г. Меренса,

нашег генералног конзула у Амстердаму, Њ. В. Кнезу Павлу, као протектору и оснивачу галерије, који је затим изложбу отворио.

Свечаном отварању обе галерије присуствовало је око стотину најугледнијих збаница. Њ. В. Кнез Павле дошао је заједно са својим тастом, грчким принцем Николом.

Горња слика представља најновији радио апарат марке PHILIPS са уграђеним звучником који је тукао рекорд на свим светским изложбама и однео све прве награде. Последњих дана сва Европска штампа доноси дугачке чланке о том апарату и изражава се врло похвално. Наравно да је овакво писање допринело да су се широки слојеви заинтересовали за тај апарат. Овај је апарат врло zgodан и за наше прилике. Квалитет је одличан а цена ниска. Свака наша породица може да га набави па и они који нису у стању да га исплате одмах, јер фирма га даје и на дванаестомесечну отплату. Од кад су стигли нови апарати **PHILIPS РАДИО САЛОН НА ТЕРАЗИЈАМА БРОЈ 14. ОДМАХ ДО ХОТЕЛ БАЛКАНА** стално је пун интересаната. Наравно да поменута фирма прави добре послове али и публика има користи од тога јер купује заиста добар и усабршен апарат. У PHILIPS РАДИО САЛОНУ НА ТЕРАЗИЈАМА изложен је још један најновији апарат а истиће се у томе што му се за време рада не мешају станице и не догађа се да у исто време слушате две станице. То је последица врло fine конструкције овог апарата.

Са добровољачке прослабе: Н. В. Краљ у ложи са Претседником Владе.

У суботу 3 об. мес. су у Београду почеле велике свечаности у вези с прослабом петнаестогодишњице оснивања Прве добровољачке дивизије. Свечаностима су присуствовале делегације из Француске и свих држава Мале Антанте. Делегација из Румуније дошла је још 2 об. мес., а делегати из Француске и Чехословачке дошли су 3 об. мес. У току целог дана, из свих крајева земље, возовима су стизала многобројна изасланства која ће узети учешћа у свечаној поборци.

У 11 часова пре подне, чланови француске, чехословачке и румунске делегације посетили су Двор и уписали се у дворску књигу. Одмах после тога чланови делегације одбегли су се на Авалу и положили леп венац на гроб Незнаоног Јунака.

Прослаба је почела у суботу 3 об. мес. по подне академијом на Народном универзитету. Академији је председавао претседник Мале Антанте добровољаца.

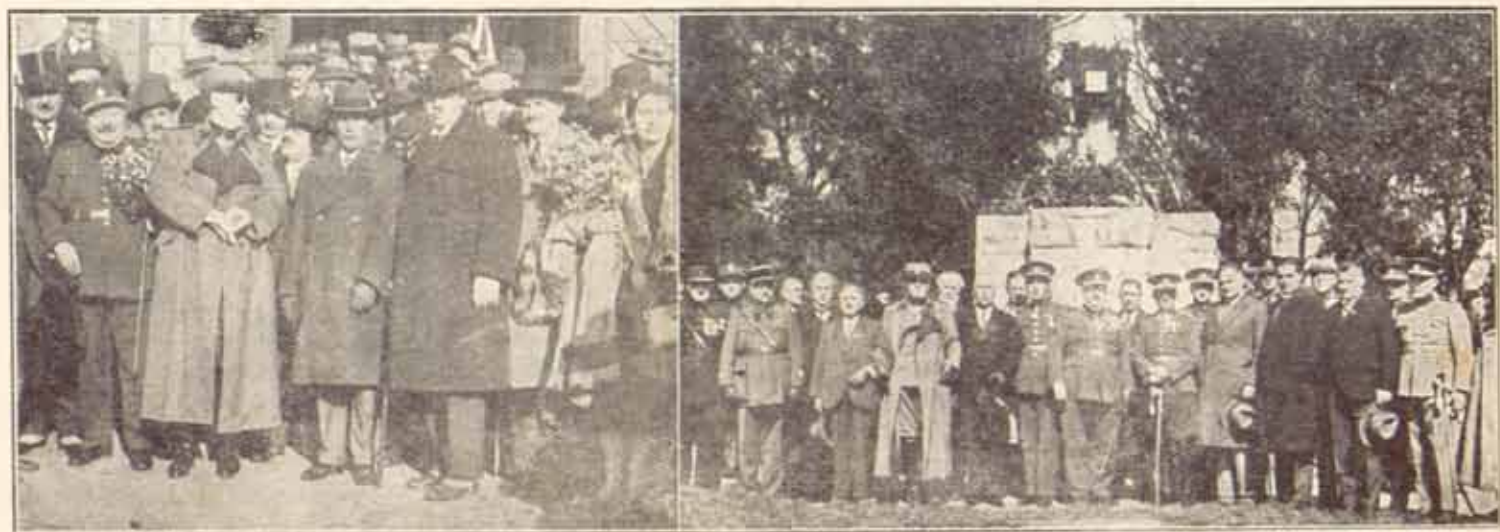
Уз бурно клицање гостима, академију је отворио претседник скупа г. др. Јозеф Патејал, који је у свом говору поздравио све присутне збанице и делегате и предложио да се са свечаног скупа упуте поздравни телеграми Н. В. Краљу Александру, Н. В. Краљу Карлу, Претседнику Француске Републике г. Думеру и Претседнику Чехословачке Републике, г. Масарику. Добровољци одушевљено поздрављају суверене и кличу бурно нашим сабезницима.

У суботу 3 об. мес. у десет часова пре подне одржана је на игралишту „Југославије“ једна величан-

ствена свечаност: освећење заставе коју је Савезу добровољаца подарио Н. В. Краљ.

Још од 8 часова изјутра, почели су из разних делова вароши да пристижу добровољци у мањим поборкама, на челу са својим бившим официрима полазећи са сабирног места, код Славије, кроз Шумадијску улицу авалским друмом до игралишта С. к. Југославије. Скромно обучени, грађани и сељаци, данас већ оседали, али још увек горди на своју ратничку прошлост и подвиге, стари добровољци трудили су се да увек одрже прописан ред, да као некад, друг уз друга, раме уз раме, иду младалачки и снажно.

Око 10 часова почели су да пристижу дипломати: француски посланик г. Дор, чехословачки гФ. лидер

Прва слика претставља: дочек делегата на београдској железничкој станици, друга: делегати француски, чехословачки, румунски и наши на гробу Незнаоног Јунака.

румунски г. Гуранеску, пољски г. Гинтер, аташеи г.г. Ле Пети, Хајек и Крецулеску са особљем посланства, француског, чехословачког, пољског и румунског. Затим су дошли чланови разних делегација и претставници ратничких и војних удружења и организација, делегати из савезничких земаља и делегати разних наших друштава.

Тачно у 10 часова, на свечаност је дошао Њ. В. Краљ. У његовој пратњи налазили су се Министар Двора г. Бошко Јевтић, маршал, генерал г. А. Димитријевић, управник генерал г. Вуковић. Истовремено стигао је и Председник владе, г. Петар Живковић са министрима г.г. Стојадивовићем и др. Куманудијем.

Чим се појавио Њ. В. Краљ, све

Nivea-Creme:
Лит. 5.- до 22.-

Nivea-Ulje:
Лит. 25.- и 35.-

Код пешачења, код спорша и игре

NIVEA-CREME NIVEA-ULJE

Будући да садржавају кожи срочан Еуцерит, који се не налази у ниједном другом средству за негу коже, упија се Nivea-Creme и Nivea-Ulje, дубоко и темељито у кожу, те ју тиме јача и храни. На тај начин заштићујете своју кожу против ветра и небрежна, те вам остаје владалачки свеж и допадљив. Изгледа вам постаје здрав и дивно спортски таман.

Произвађа: Југосл. P. Beiersdorf & Co. d. s. o. j.
Марибор, Грегорићева ул. 24.

музике засбирале су химну, а из хиљаде грла заорило се одушевљено клицање:

- Живео Краљ!
- Живео јунак!
- Живео Карађорђевић!

Страни министри и војни аташеи на свечаној седници добровољаца на универзитету. С лева на десно: г.г. министри длар (француски), Фландер (чехословачки), Гуранеску (румунски), Гинтер (пољски) и војни аташеи: француски, пољски и румунски.

ПРОИЗВОДСТВО ПИТОМАЦА 56 КЛАСЕ ВОЈНЕ АКАДЕМИЈЕ

У четвртак 1 об. мес. пре подне, у Војној академији обављена је једна лепа свечаност. Питомци 56 класе ниже Војне академије произведе-

ни су у чин потпоручника. Истовремено, произведени су питомци 57 класе у чин наредника, а питомци 58 класе у чин поднаредника.

Питомцима 57 и 58 класе, постројеним у дворишту забора, саопштио је генерал г. Михаило Милић, први помоћник управника, да су унапређени у виши чин. Генерал г. Милић је том приликом одржао пригодни говор, који су питомци проpratили трократним узвиком: „Живео Краљ“.

У десет часова пре подне, питомцима 56 класе прочитан је Краљев указ о њиховом производству у чин потпоручника. Новопроизведени потпоручници формирали су у дворишту пук којим је командовао г. Јеремија Стојановић. На десном крилу била је војна музика.

Управник Војне академије дивизијски генерал г. Сава Трипковић, поздравио је новопроизведене официре дужим говором, у коме је истакао значај њиховог производства и дужности које их сада очекују.

Новопроизведени потпоручници за време говора изасланика Њ. В. Краља генерала г. В. Савића

Кроз Пољску старе славе

Историја словенских народа не даје много страна своје опсежне књижевне епохама среће и мира. Словени су дошли у Европу, изгледа, последњи, и остављени на Истоку, примили на себе највише удараца споља, а „ширина словенске душе“ свакако није остала без утицаја на међусловенске размирице, на баћење мача противу свог брата, јер су осећаји и експанзивност Словена били јачи од памети и прорачуна.

И у историји пољског народа дани велике славе и сјаја смењују се данима несреће; дани савеза са другим словенским народима смењују се данима братоубицачког рата...

Пољска се спомине у историји нарочито од краја X века, када су 966 г., под краљем Мстиславом Пјастовићем Пољаци примили хришћанство. Под династијом Пјастовића проширили су они своје границе до Одре и Лабе, до Буга и Карната, и дошли све до Дунаба. Казимир Велики, последњи из династије Пјастовића, сре-

Варшава: споменик Понатовском, вођи пољског народа.

Краков: Универзитет.

дином XIV века јавља се као један од најмоћнијих европских владара. 1364 године он оснива први пољски универзитет у Кракову, један од најстаријих у Европи.

Династија Јагелона, продужујући дела ранијих пољских владара, предузима у име пољског народа и тежку историјску улогу одбране Европе од Теутонаца, и уписује своје име у анале Гринвалдске битке 1410 године. Пољска излази на обале Балтичког мора, осваја Данциг. Границе Пољске простиру се од Балтичког до Црног мора; пољски коњаници нападају своје коње у таласима Дњепра.

А 1683 године Јан III Собјески спасава Беч од инвазије Турака. Кроз све историјске догађаје: поделу Пољ-

ске међу моћне суседне државе, слободну пољску конституцију 3 маја 1791 године, романтичности устанка Косчушка и учешћа пољских легионара генерала Дубровског у редовима велике армије Наполеоновог, Великог Војводства Варшавског, устанак 1831 године и борбе за своју слободу у другој половини прошлог века, Пољаци остају носници неког нарочитог витешког полета, неког специјалног племишког романтизма за време ратовања за „Реч Посполиту“, за своју оригиналну републиканску монархију и монархистичку републику.

И када је на пољима натопљеним толиком крвљу, васкрела ноћа слободна Пољска, предвођена својим

Ченстоховски, манастир са највећом светињом пољског народа, иконом Ченстоховске Мајке Божје.

Дечије играчке

НАЈБЕЉИ ИЗБОР И НАЈПОВОЉНИЈЕ ЦЕНЕ

ОСМО КОД

РАЈИКА И ВУКОВИЋА - Београд
Кнез Михаилова ул. 31.

првим маршалом Пилсудским, инвазија са Истока, страшна црвена инвазија принудила је Пољаке да поново ваде свој стари мач у одбрану своје слободе, и заштите Европе. Овог пута бех није од дивљих источњака, него од Словена, бачених у тешко лудило крвавом и прљавом руком Треће Интернационале.

Краков: споменик Јагелу.

И трагови историје, краљевске гробнице у Кракову и племићке круне Пољака, остају и сада као светиња у републиканској Пољској, јер су за њих безана стара јуначка дела целог народа, јер су они свети споменици давне пољске славе, и остају такви и сада и у дане новог полета васкрсле „Реч Посполите“.

В. Глуздобски

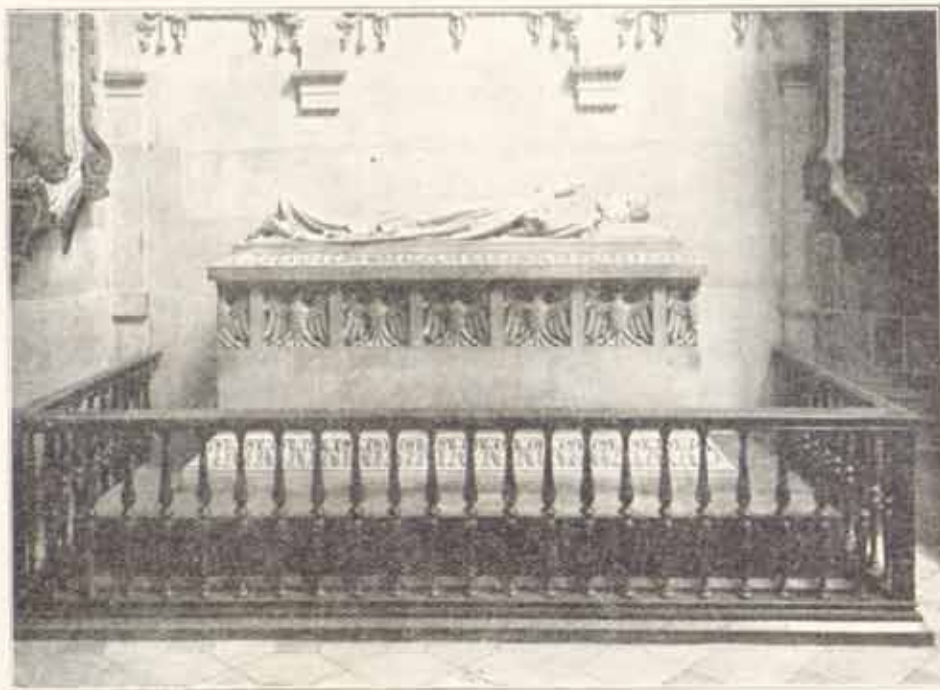
Пољски сељак.

Овако се отстрањује зубни каменац

узрочник опасних оболења зуба. Само редовитом негом зуба Сарговим Калодонтом, јединим кремом, што делује против зубног каменца помоћу додатка Сулфорицинолеат по Др. Бројману, остају зуби увек чисти и здрави.

КАЛОДОНТ
Против зубног камена

Гроб краљице Јадвиге.

ВИОЛИНЕ ЂАЧКЕ

ОД 50.- ДИНАРА ПА НА ВИШЕ
и остале

МУЗИЧКЕ ИНСТРУМЕНТЕ
добњете само код:

РАЈИКА и ВУКОВИЋА - Београд

Кнез Михаилова ул. 21.

ЦЕНОВНИК ШАЉУ БЕСПЛАТНО

Преишлишише се
на „Илустровано
Време“

ЗАКРУХОМ

Забеласала зора, пребукла рујбом траком преко истока, дотакла планинске врхунице, огледала се у зеленим језерима, додирнула плаве планинске стране, и изгубила се високо, високо горе.

Почело село да се буди. Лупнуле негде братице, зашкрипали ћермобии и кроз рано пролећње јутро крај Лујевих прозора просуо се смех девојака, које су ишле по воду.

Пребринуо се Лујо још једном у постели, пребукао руком преко савињених очију и дишао се.

Кроз замагљено прозорче опазиво прво, као и свако јутро, сиве сенке топола крај куће и кроз њихове голе гране суседоб црни димњак, шарен плот и баштицу под прозором.

На улици чуо се бат корака. То је крај прозора минуо поп Пера, стари, добри поп Пера, са белом као снег брадом и благим, плавим очима као у старих и скоро црних икона, у сеоској оронулој црквици. Ишао је на јутрење. Загледао се Лујо у њега, у широке пешебе мантије, у дебелу, чборновату трешњев штап, у сребрну браду и брке, па му дошло некако тешко, тешко око срца. Запело му нешто у грлу, а очи му се, не зна ни сам зашто, напунише сузама.

Поп Пера га је, памти он добро, кад је још био мали, миљубао руком по коси, онда кад је с мајком ишао свецем ка цркви и тада му, љубећи

га у чело, говорио: — Јубо је мој соко, он ће Босну осветити! — Још му је причала нана, кад се разнежи, обично на Бадњи дан кад седну да вечерују и кад успомене почну да набирју, уз батру што букти на великом огњишту, крај боштане свеће забодене у жито, док им око ногу, при сваком покрету зашупти слама златна и сјајна, да га је исти тај поп Пера крстио. При томе би се добра старица, тужно осмехнула и сузом, жутом као смиље руком, брисала сузу из усахла ока...

И сада, ето, треба оставити и обогат доброд попу-Перу и бели, оронули родитељски дом и нанин гроб, тамо у сеоском гробљу, па поћи за крухом, тамо далеко иза оних плавих планинских страна у туђ свет и непознат, у свет који незна за милост и који не познаје забичај, у градове велике и големе, са огромним фабричним димњацима, бечито сиве замагљене и прљабе. А то је Лујо тако тешко било и нека туга сбила му се око срца и нешто тешко и огромно као овај пусти свет пало му на душу...

Обукао се, закључао за собом брата, обесио о раме торбу са хлебом и сео на оронули праг. Улицом минуо уди с иссеамеш се и квину глабом:

— Добро јутро, Лујо!

А Лујо га гледа, гледа па му још теже дође и на срце му се приби

нека тешка туга, иста онаква, као кад му је Нана умрла и он стиснувши бледе уснице нагло окрете главу не одговарајући...

Загледа се у различак пред кућом, који је још мајка садила, па му се учини да је види сагнуто и слабу, како га дрхтавим рукама плеви. Учини му се да види себе малог како чучи крај ње, а она му благим гласом, истим онаквим као у попа Пере одговара. Па затим, не знајући ни сам зашто, пред очи му изиђе њен погреб, чу попино појање, спази свежу хумку и осети бол у грудима, големи и велики....

Отирући једну сузу грубим рукавом кошуље Лујо нагло устаде са прага и крупним корацима изиђе из дворишта.

По лицу га помиљоба бетар, додирну му плаву косу палу на чело и мину даље. А Лујо, погнуте главе, са торбом о рамену корачаше...

Сретали га људи, поздрављали, а он је ћутао. Само је његов чборновати путнички штап тупо ударао по камену. А кад је био горе на брегу, у врх села, он се још једном окрете, погледа у родитељски дом, оронуо и слаб, поцрнели димњак, у голе тополе крај куће, па му се од срца, осетило је он то добро, откиде нешто огромно, биће баш само срце и он се, падајући ничице на камен, горко заплака... Слободан Исаковић.

СЕНКЕ

Полутмина. Застрта сијалица баца сенке, које се протежу зидом. Гротескно и сиво... Кораци кога окаснелога пролазника одјекују монотонно плочником и губе се негде у даљини. Ту и тамо затандрчу кола, запишти сирена аутомобила, иначе мир... мир касне ноћи.

И престао је за моменат контакт са светом... Испружена на леђима са погледом упртим у табаницу пратила је његову сенку, која је скакала по зиду. И мислила је интензивно. Неколико секунда. Или више. И засмејала се наједанпут из сбега гласа.

Он се тргао. Уздигао је главу и неким леденим погледом почео да је посматра.

„Чему се смејеш“?, питао је готово сурово, неким пригушеним, бесним гласом, који је подрхтавао. Дуго је ћутала, а онда засмејала се поново, оштро и одсечно, као да јој се нешто ломилу у души...

„Дајем ти 15 минута за одговор“, промрмљао је он.

„Говори, говори брзо, немам времена да чекам...“

Усправила се. Смех јој је лагано замирао негде у куту усана...

„Ти ми се дакле ругаш? Ругаш се осећају, који букти ту негде у дубини душе. Објект сам ти за исмејавање! Профанишеш оно, што нам је обома требало бити сето и то тако иде од прбога дана нашега познанства. Осећао сам то већ давно, Готово одмах. На почетку. Хтео сам да се истржем и бежим. А ипак сам увек остајао. — Ниси ме уопште никада болела... Тек онако. За забаву. Из досаде. — Али нећеш више...“

Гледала га је укочено и немо. Тек најзад као да се нечему досетила. Зањихала је мало глабом и док јој се враћао смешак прошаптала је: „Да, све је то истина, што кажеш. — и све је то тако, — управо тако, — и свеједно ми је ти или ко други, та има их толико на сваком кораку и за сваки прст... пет, десет или стотину...“

Мало је застала и ослушкивала тишину, која је била тако необична, после тих тешких, оловних речи.

Слушао је не верујући, а онда ће: — Да, има и других бољих и лепших. Прибрженијих и искренијих. И

све ће бити другојачије. Комотије. Много комотије. Идем. Ослободићу те... ослободити мене и нећу више доћи“...

Обукао је капут и изашао... Широм отворених очију гледала је у сенке поређане по зиду... У мозгу се нешто почело да кочи... хтела је да мисли, али мисли није било... Нестале су... Растргале су их Фредовбе речи... И ништа није разумела...

Онда је устала махинално. Кроз отворен прозор загледала се негде у ноћ и сиво небо без звезда... Силуете кућа стајале су укочено и немо. Сенка редара бежала је некуда за њим неуморно и верно... Негде је избијао три пута сат после поноћи... Хладан ноћни ваздух тресао јој је тело... Затворила је прозор. Полако, неким уморним кораком прошла је собом, ојађена и сама. Зауставила се. Упрла је поглед у властити сенку и насмејала се тихо, готово нечујно и горко... Себи и својој сенци, — сенци, која се неким чудним законом убукла и тамо где је до сада није било... У њено осећање.

Милан И. Варан.

ОСНОВНЕ ШКОЛЕ У БЕОГРАДУ

Основна школа Краља Александра I у Дечанској улици.

Београдска Општина са својим грађанима — њачким родитељима — може бити задовољна са садашњим стањем зграда основних школа у Београду. И ако бројно стање школских зграда не дозвољава да прими целокупан број дорасле деце за обуку

у основној настаби и да им пружи свакодневну пуну наставу — можемо ипак бити задовољни, јер београдска деца уче и раде у потпуно хигијенским, светлим и здравим учионицама. Сваке године нестаје по која стара и нехигијенска школска

зграда и на место ње гради се нова потпуно модерна и хигијенска школа која се може поредити са школама других европских престоница.

Прве после ратне ново-оиздане школске зграде грађене су са мало новчаних средстава. Оне су по броју

Основна школа Краља Петра

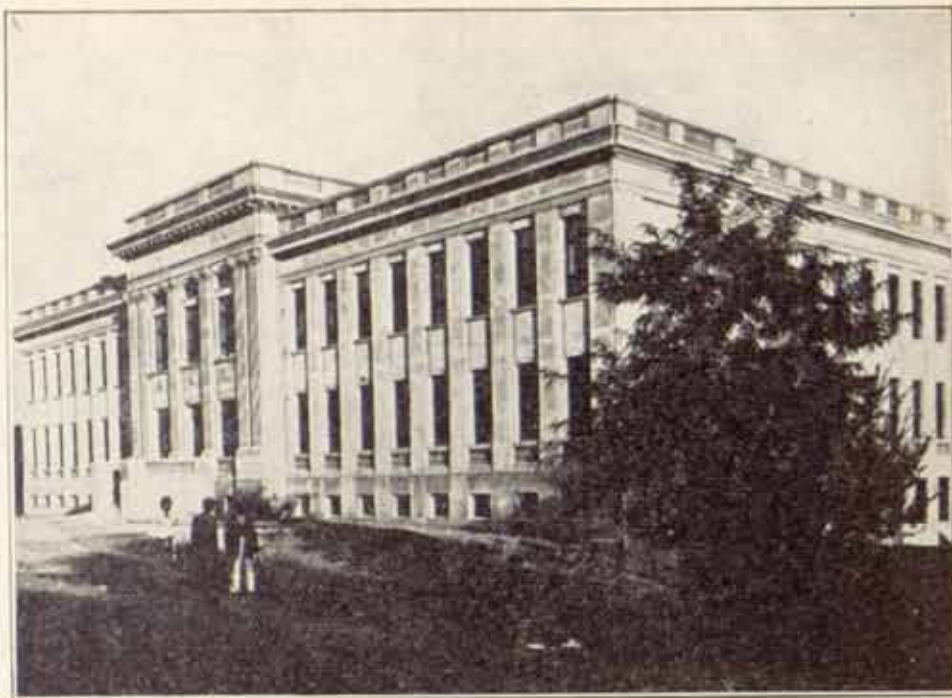
Булбударска основна школа.

учионица мале а по техничкој обради скромне, али ипак хигијенске.

После десет година напорног рада када су се привике у Општини београдској колико толико средиле, 1928 год. граде се три нове школске зграде и дозирају спратови на малим школским зградама. Ове године приновљено је 34 нових учионица. 1930 и 1931. год. настава се грађење нових школских зграда. Ове зграде су све веће и лепше имају по 12 учионица, велике свечане сале, амбуланте и т. д. Оне су по обради чак и луксузне.

Резимирајући рад Општине београдске после рата на грађењу основних школа, излази да је за 12 послератних година саграђено 9 нових школских зграда и да је на 4 постојеће школске зграде подизан по један спрат и тиме приновљено 77 нових учионица.

Ако бацимо поглед на све постојеће школске зграде у Београду, обухватајући и оне саграђене пре рата, у Београду данас има укупно

Нова основна школа у Шуматовачкој улици.

Основна школа на Вождовцу.

Даниловска основна школа.

Сабамалска основна школа.

92 школске зграде од којих се две налазе у приватним зградама са свега 177 учионица.

Све ове школске зграде представљају велику новчану вредност. Према извршеној процени у 1930 г. све школске зграде у Београду вреде 32.935.967.46 динара. Ако овој суми додамо вредност имања - терена на којима се школске зграде налазе у износу од 46.988.747.- динара, излази да Општина београдска располаже са приближно 80.000.000.- дин. улажених у све школске зграде и имања у Београду.

I

Ушао сам то после подне у хотел Друо у намери да присуствујем продаји једне библиотеке у којој је се налазила једна сбецка, коју бећ одабно тражим: једна скромна сбецка, која нема ничега заједничког са Алдима и Елзебирима беликих збирки! У питању је био Ла Фонтен у једној сбеци, штампан код Рињу-а 1826 год. и на чијој је полећини још стајао натпис: Х. Балзак, издавач улице Марс-Сен-Жермен бр. 17.

Пребариио сам се у дану. Али, било је суђено да моја оданост великом Онопре-у буде награђена на начин у коме би мој пријатељ де Лобенжуа сигурно без устезања препознао мистериозни утицај Балзак-ов. Како би се иначе могло објаснити, да, долазећи на овај саста-нак свакојаким прописвета, у намери да нађем реликвију најскромније врсте, ја прикупљам једну анегдоту какве је само Балзак болоо, у којој има парисијанизма и сажаљења, фантазије и чобечности, нешто од благог женског духа, кога је писац „Онорине“ тако обожавао. Није јој недостајала чак ни иронија, коју живот тако радо убацује у све наше нежне успомене. Ево дакле те приче.

Увидевши да сам погрешно дан моје куповине, хтео сам да изађем, али маса света, која је се гурала око врата од сале, побудила је код мене љубопитство и ја се обратих јеоном чубару да бих дознао каква је то продаја што приблаци о-волики свет. „Госпођа Манон Леско“, одговори ми чубар. И ја се збиља сетих да сам прочитао у но-винама оглас да је умрла та раска-лашина девојка, која је тако кучражно узела овај чудни псеудоним. Зна-јући је сама по чубењу, нисам имао никаквог разлога да улазим у салу, где је њена заоставштина била из-ложена продаји. Међутим, инстик-тивно, поћох и ја за гомилом, која је са гүшила, и после неколико тре-нутака наћох се у једном углу, ода-кле сам могао јасно видети и ствари за продају и купца? Ту су вам убек исте јако упадљиве хаљине и рубље, дречећи намештај, сумњиви уметнички предмети, накит за ре-кламу, а око свих тих остатака триум-фалног и презреног луксуза, как-кви коментари и каква публика: гнусни продавци хаљина, завидљиве и подсмешљиве деми-мондџиње, ла-коми старинари, заморени раста-квери!...

Какво је било моје запрепашћење када сам у првом реду обе гомиле, припознао једну од најотменијих па-риских жена: Контесу од Мегре-Фа-жак. Да госпођа де Мегре уђе у обу

салу, знајући чија се заоставштина продаје изгледало ми је бећ брло чуднобато; али је моје запрепаш-ћење било још беће видећи са как-ким неприкривеним интересовањем прати лицитирање обих срамних е-леганција. Познавао сам њен карак-тер и њену претерану осетљивост. Цело њено биће њоме је обележено: финоћа њене нежне и као истро-шене физиономије, њена битка си-луета, њени меки покрети, сићуш-ност њених руку и ногу. За обих десет година како имам част да се убрајам у њене пријатеље, убек сам наилазио на толико резерве у ње-ном опхођењу, на скоро болесну уздрхталост при најмањој оштријој речи, један тако строг надзор сва-кога свога покрета и сваке своје речи! И да она седи ту на столици испред саме оgrade, и прати све оне покрете чекића који ће растурити сва та отрцана блага, славне раз-вратнице, изгледало ми је просто не-беробатно. Шта више препирала је се са једним од конкурената, и то каквим, око једне стварчице која је припадала тој девојци! Гледао сам је и слушао, запрепашћен. Проце-нитељ је пустио на продају једну малу старинску лепезу од слонове ко-сти, украшену аласонским чипкама.

— „Педесет франака“, закрештао је. „Има ли купца за педесет фра-нака?“

— „Шездесет франака“, одговори скоро нечујно један глас, глас Алисе од Мегре-Фражак. Ексцентричност овог корака толико ју је узбудила, да је скоро и дах изгубила.

— „Седамдесет“, одговори један мушки глас, који ми се на моје ве-лико чүђење учини такође познат. Тражио сам да запазим лице чобека који је се надметао у цени са неж-ном контесом, око обе ситнице. Чи-тав зид рамена и глаба спречавао ме је да видим такмаца, чију је по-нулау гозпања од Мегре-Фажак бећ претекла нобом ценом.

— „Сто франака“, — рекла је то-ном некога који би наглим повећа-њем понуде хтео да учини крај.

— „Сто двадесет“, одговори глас и надметање обих двеју худи се продужи: „Двеста франака... Две-ста педесет...“ све док контеса Алиса није гласом, који је бећ постао не-што одлучнији: „хиљаду франака“. Ово је била огромна сума за овако безначајни предмет. Овог пута је надметање престало. Чекић контесара је лупнуо, и лепеза обе куртизане досуђена је великој дами. Ова је брзо исплатила дужну суму, убукла лепезу у свој муф, и пошла напоље. Као да је дошла обде само ради обе куповине, она се сад не осбр-

ћући се, гурала кроз гомилу ка из-лазним братима, где сам јој се ја придружио. Она ме није видела, и можда је имала своје разлоге због којих није желела да буде запажена оба њена куповина. Желја да рас-ветлим обу загонетку, чије решење нисам могао ни нагађати, надјачала је у мени све скрупүле, и ја сам јој пришао баш кад је ступила на степенице.

— Морам вам признати да сте ме јако изненадили, рекох јој ја, после две три уобичајене и баналне фразе.

— Ах! одговори она, ви сте били ту?... Преко њених бледих образа појави се руменило. Сишли смо неколико степеника не проговориши ни речи. Ја сам био постићен због индискреције, а она је очигледно не-што оклебала. А затим исправиши своју малу главу једним грациозним покретом, нешто мало гордим, она ме запита:

— А да ли би могли рећи да ли сте нашли објашњење за овај мој поступак, и какво је то објашњење?...

— Познавајући вас, одговорих ја, и да је у питању каква друга про-даја, а не продаја ствари Манон Леско, ја бих се оплкадио да је по среди неко добротинство...

— Међутим ништа није мање тачно но то, прекиде ме она смејући се.

Извесне жене, као она, брло не-срећне, а које су остале брло часне, одликују се тим детињастим трену-цима беселости, која открива толико младачка дүшу иза њихове уоби-чајене меланхолије! Та беселост је прошла као муња, и поставши опет замишљена, она ми показа узану күтију од сатена у којој је била ле-пеза, и поче понова:

— Говорили сте о добротинству... Е па добро, ова стварчица ми баш указује на једно добротинство, које нисам учинила... И зато сам хтела баш да је имам...

Она је опет ућутала. Загонетка је била још мало више замршена. Али обе последње речи су имале свој смисао. Ова дивна и дражесна гро-фица је једна од оних жена које су сачубале кроз све монденске фри-волности жарку побожност, која је била скоро мистична. Ја нисам сум-њао: успомена, коју је код грофице пробудила ова лепеза била јој је болна, и она је хтела да има ту ле-пезу, како би још више могла себе да мучи једном грижом сабести. А каква је то била грижа сабести? Да ли бих се ја усудио да инсистирам како бих то дознао?... Она ми је уштедила ту ноћу и још гору неде-ликтност. Били смо на крају степе-ништа. Она ми рече:

(Наставиће се)

Хумор

ЈЕДАН РУЧАК У ПРИРОДИ

У прошлу недељу ручао сам у природи. На крају морам признати, да сам био задовољан. Био сам задовољан, јер је нарабоученије било јако поучно.

Пре свега, јако сам обогатио своје знање из јесталственице.

На своје изненађење утврдио сам одмах, да се најзеленије и најбеселије поље одмах испуни најразнороднијим количинама буба, чим га изаберете као место ручка.

Исто сам тако утврдио, да је исхрана бумбара и осница најскупља, од исхране свих осталих инсеката; диета тих животињца састоји се од шећера, шунке, ушећереног боћа и, једном речи, свега оног што је најбоље.

Направио сам и један метолургијских проналазака. До тог дана мислио сам да је иридијум најтврђи метал.

Пребариио сам се. Најтврђи метал који постоји у природи су кутије сардина. Кад бих бам показао свој перорез, би би видели документацију обе строго научне истине.

Исти успех постигао сам на пољу хемије. Помоћу својих панталона од беле бунце успео сам да утврдим, да једна обична флека од пољске трабе превазилази у истрајности најфинији квалитет анилине тинктуре.

Могло би набести још велики број факата, која сам утврдио. Али, ограничићу се да изнесем само неколико:

1. Један столи чаршаб прострт под дрвећем, има ту особину да потреса дрвеће, тако да бубе, у животу никад невиђене, падају као зачини у јело.

2. Кад једна кришка хлеба са путером падне на земљу, можете се са сигурношћу кладити да ће убек пасти тако, да путер дође у непосредну безу са земљом.

3. Ручак у пољу је утолико бољи, у колико се у близини налази један добар ресторан, где можете да наћнадите изгубљени ручак.

Али, не треба мислити да су моја нарабоученија била само научне природе. Ја сам научни и једну врло практичну ствар: то јест, да никад више нећу подлећи дражима ручкоба у природи.

— Сићко! Знај да је данашњи дан, најлепши дан у твоје животу.
— Али оче тек је сутра венчање.
— Зато баш и кажем.

ИСКРЕНА ЧЕСТИТКА

— Драги Милане, чуо сам неке новости о теби. Говори се, да сте ти и Љубица решили...

— Добро си обаћештен, драги мој. Истина је. Ја сам најсретнији човек на свету.

— Лепо, лепо, честитам ти. А за кад сте заказали?

— Надам се да ће све бити готово концем децембра. Како видиш, треба још доста чећати, али има много формалности! Ја сам хтео да се ствар сврши што једноставније и сасвим интимно, али Љубица неће да чује. Ти знаш какве су жене: у свему воле да се истичу.

— Сасвим као и моја жена. Она је захтевала да одемо у иностранство; једноставност ју је врећала.

— Заиста? А Љубица тражи да идемо у Париз. Но, ја бих више волео да се све сврши остајући овде.

— Лепо, лепо. Ја ти желим најбољи успех. Али, најтоплије ти препоручујем, да се више не жениш, кад свршиш овај развод.

— Ви имате једног брата?
— Да, једнога.
— Само једног?
— Па да, само једног.
— Чуднобато! Ономад сам питао то иету башу рођену сестру и она ми је одговорила да има два.

Један сељак тужен је суду, што је, ударцем мотиће, убио пса свога суседа.

Судија: — Зашто сте убили ту једну животињу?

Сељак: — Скоћила је на мене. Било је страшно куче.

Судија: — А што га нисте ударили дршком, него оштрицом?

Сељак: — Ударио бих га дршком, да је куче хтело да ме уједи репом, уместо зубима.

Једна сељанка музла је крабу, кад наиђе један разбеснели бић. Присутни побегоше, али сељанка продужи да музе мирно. Бић је пришао, али на десет метара растојања стао је и вратио се.

— Зар се нисте уплашили? — упита један, који је присуствовао догађају.

— Ни мало, одговори сељанка. Ја сам знала да музем ташту онога бића.

У циркусу.

— Обо је страшна змија „боа констриктор“, која је у стању да прогута целу свињу!... Господо, немојте да прилазите сувише близу!...

Један притвореник оптужен је за разбојништво. Пре почетка претреса претседник му поставља питање:

— Хоћете ли да вам суд постави бранноца?

— Бранноца? Не, не, хвала, господине претседниче, волео, бих више два добра сбедака, ако сте у стању да ми их набавите.

Богаташ: Видео сам на изложби ваше слике и дошао сам да вас питам, да ли хоћете да радите за мене.

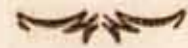
Сликач: Врло радо, господине. Хоћете ли да вам направим портрет?

Богаташ: Не. Требало би да ми офарбате капију и све ролете.

МОДА. ШЕШИРА.

ЖАН ПАТУ

Три беле гарденије и црни боад красе овај модел од црног велура.
Шешир од зеленог сомота, необичне елџанције украшен плерезом у истом тону.

РОЗДЕСКА

Шешир од филца, боје марон украшен фантазијом од фазановог перја, боје злата.
Мала тока од црног жерсеја у порубе, украшена помпоном од црвених кроса.

Жакода

МОДА ЈЕСЕЊИХ КОСТИМА. 1) Костим од црног самота украшен астраганом. Блуза (1) од роза крен сатена са плисираним воланима. 2) Жакег од беж буненог штофа, украшен нутријом. Сукња загаситија у тону. Блуза (2) од белог крен сатена инкрустирана у биду пруга. 3) Жакег од црног сомота украшен астраганом. Сукња од црне вуле. Елегантна блуза (3) са воланима украшеним ситним порубима. 4) Костим од сивог буненог штофа украшен црним лутром. Блуза (4) од белог жоржета.

Р.
У.
Б.
Л.
Е.

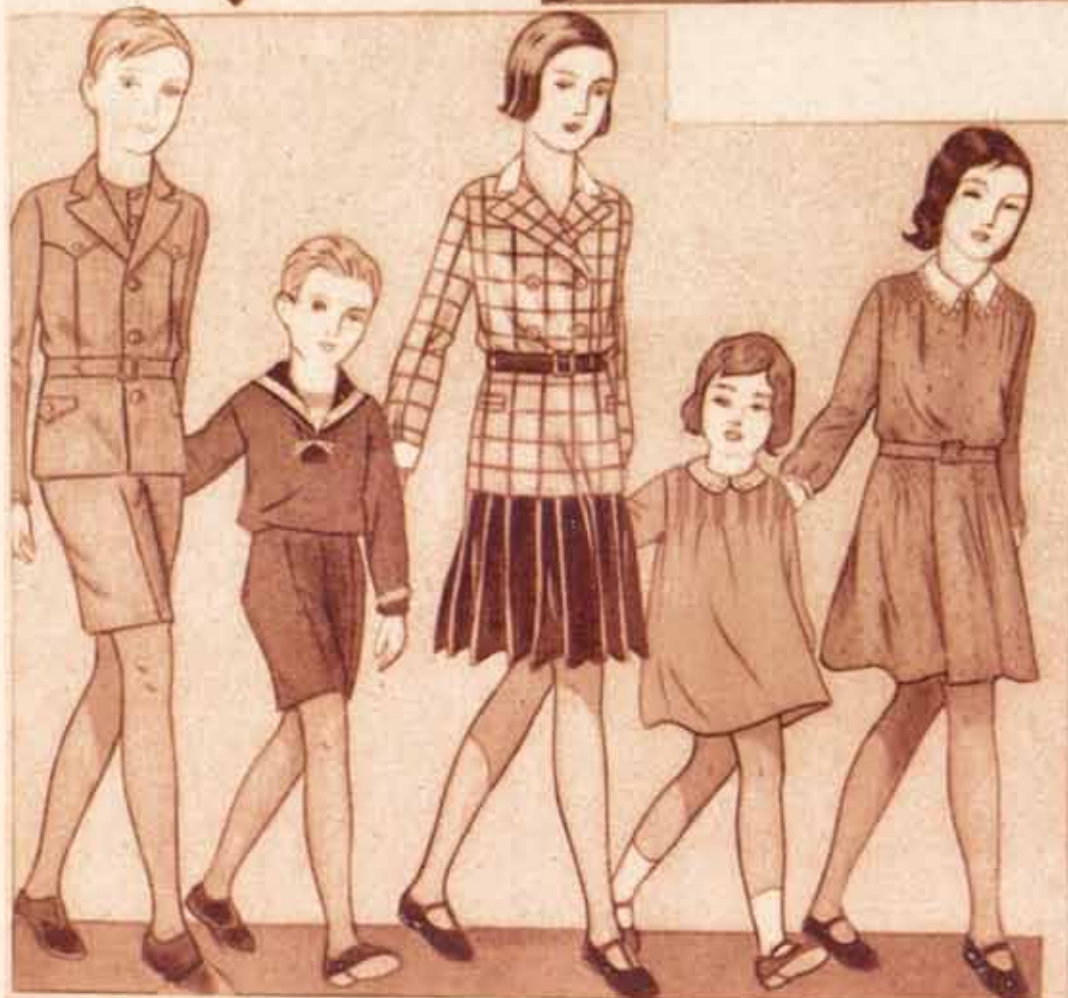
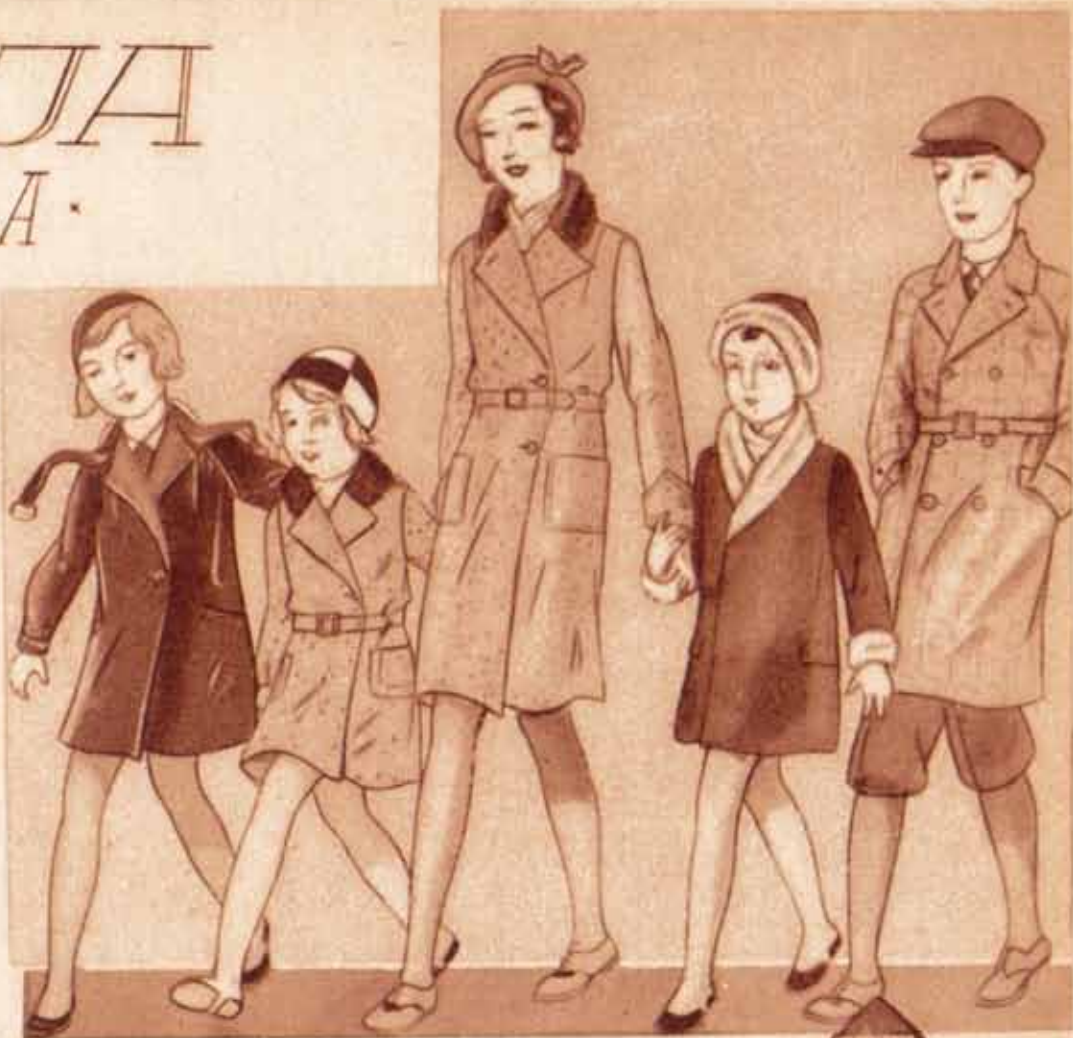

Једноставност линије и ажуре у женском свиленом бешу имају много више преимућства од чипака и тила, који су до сада били у моди. Унутарња хаљина од крп са тена има као украс ажуре и волане, исто као ноћна кошуља и вратак пеоар у билау бепа. Комбинезон и гаћице брдо пришијенз уз тело заћопчавају се на ситна дугмета са стране.

ДЕЧЈА

* М • О • Д • А •

КАПУТИЋ од тегет чојне за девојцицу од шест година. Окобратник од лезјег врзга, пошибен истим штофом. Светли беж капутнић за дете од 3 године. Окобратник од браун јагњећих војина. Капут за девојцицу од дванаест година од светлог тибла са окобратником од шишаног медбеда. Мантил за дете од пет година од браун сомота са шал брагном од врзга. Спортски раглан капут од енглеског штофа за децка од дванаест година.

ДУГАЧКЕ ПАНТАЛОНЕ — тамашне за децу до шест година од дебелог трикоа, које се навлаче поврх одела.

СПОРТСКО ОДЕЛО за децка од десет година од лаког енглеског штофа. Маринско одело од тегет шебјота за децка од пет година. Јакет од карираног штофа за девојцицу од 11 година. Суќиња од плисираног шебјота, лаковани појас. Халциница за девојцицу од три године од светлог флаanela. Око врата ситни поруби. Крагница од белог рипса. Халциња за девојцицу од осам година од лаког буненог црвеног штофа и црне тупфие. Окобратник и маншетне од белог крעדешина. Појас од исте материје.

CAMELEON

Руж за усне у моди

Да би изгледали младо-
лици требате пре свега
изгледати природни и не
дозвољавати да Вам се
шминке распознају.

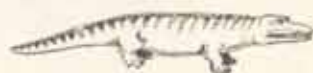
То је огроман успех
«КАМЕЛЕОНА»
Тај чудотворни руж, ко-
ји од једне боје мења
шансу, према сваком
лицу, даје уснама изглед

**ЗДРАВЉА И
МЛАДОСТИ.**

ЧУВАЈТЕ СЕ ИМИТАЦИЈА!

«РУЖ КАМЕЛЕОН»
ЗА УСНЕ ЈЕСТЕ ЈЕДИНО
ПРАВИ И ОРИГИНАЛ
АКО НОСИ ЗАКОНОМ
ЗАШТИЋЕНУ МАРКУ

ГУШТЕРА „КАМЕЛЕОН“

КОЈИ ОВАКО ИЗГЛЕДА

НА СВАКОМ РУЖУ НА
НИКЛЕНОЈ ФУТРОЛИ У-
ТИСНУТ ЈЕ ЖИГ ГУШТЕ-
РА, СТОГА ОДБИТЕ ДА
КУПИТЕ СВАКИ ДРУГИ
РУЖ КОЈИ НЕ НОСИ
ТАЈ УТИСНУТ ЗНАК.

Генерални заступници и продајци на
детал и антро

ЕНГЛЕСКА ДРОГЕРИЈА
БЕОГРАД, КНЕЗ МИХАЈЛОВА 53

ТЕЛЕФОН 22-595

ПРВА НАЈВЕЋА СПЕЦИЈАЛНА РАДИОНИЦА
ХИГИЈЕНСКИХ МИДЕРА И ПОЈАСЕВА

„КОЕН“

ПАШТБЕВА (СКОПЈАНСКА) 2. — ДО РОСУЛЕКА. ТЕЛ. 24576

ВАШЕ ТЕЛО ПОСЕДУЈЕ ЋАРИ

које само уметност „КОЕНОВИХ“
мидера, који се не дају компрати
може да истагне.

Била ДАМА мала, битка, корпу-
лентна, свака поседује своје инди-
видуалне ћари и за њихов израз
су креирани код „КОЕНА“ разни
моделни мидера и појасева.

Не одлебајте да посетите нашу
радионицу, где ће једна искусна
раденица удесити на Ваши МИДЕР, који ће Вам
особито стајати без да Вас то нећему обавезује.
Ви ћете имати прилике да видите наше последње
креације: лаке, меке, еластичне, нежне, чврсте, али
увећ отпорне, које ће Ваше тело обавијати као
рукавица, истичући грацију Ваших линија.

Нарочито огроман избор:

ПРСЛУКА СА ЖИЦОМ И ОД ГУМЕ

ЧИНОВНИЦИМА И СТУДЕНТКИЊАМА ПОПУСТ

ЗА МУШКЕ

Кошуље и њицаме

Најлепши избор: свиле, њујли-
на, зефира, „шобралко“, гра-
дла иш.д. све од чхвене и нај-
веће Енглеске кхџе Total, која
израђује своје иродуцхије само у
гараншованим бојама за ирање,
ириорухује ио врло солидним
ценама.

ПЕРА ДИМИТРИЈЕВИЋ

КНЕЗ МИХАЈЛОВА БРОЈ 54

НАЈЛЕПША ДУША НА ОВОМ СВЕТУ

Упознао ју је прошле године на летовању, где је она била са породицом. Стидљиво се појавио међу њеним удварачима и примљен је добро. Па ипак, нису бајда сматрали господином у опхођењу њега, неспретног у друштву, који се много боље сналазио међу сељацима на селом имању и који се више забављао играјући у куглани, него ли у тенис-клубу. Али, она је тако говорила...

„Пази да се не удаје за тебе због твојих пара, та барошка госпођица, сба у чипкама, у кокетерији, у духу београдског живота, ма да сасвим скромних новчаних средстава, која је сада признавала да сиромашни нису никад одговарали њеном укусу...“ Због тога је он продужио:

— А да сам ја имао да ти понудим само срце и једну колебу?

— Кад би се нашло места и за мене, било би довољно.

— Заиста?

— Драги, зар сумњаш у моју љубав?

— Не. Али, хтео бих да се ти никад не покајеш због овог избора.

Да није наишао кондуктер, она би му одмах показала, дутим загрљајем, да он није имао шта да посумња у чврстину њеног осећаја. И, било је толико беселости у њеним малим гримасама, док јој је он, чим је кондуктер отишао, одмах утиснуо пољубац на уста. Био је то први брачни пољубац.

Кад су се, један сат доцније, скинули на сеоској станици, чекале су их једне старе чезе и једно коњче које је поклецало, као да поздравља госте.

— Нема твог аутомобила? — упитала је млада, са извесним изненађењем.

— На опраци је. Уосталом, има свега пет минута путовања и моћи ћеш боље да посматраш овај крај.

Наместили су се некако и кренули, љубајући се и одскакујући, тако да су непрестано налетали једно на друго, док је сељак напред терао једну животињу силом бича и дизгина.

— Потсећа ме на време кад смо ишли на село, док сам била мала, рече она, стиснувши се уз њега, од страха да не испадне.

— Путећи нису у реду. Општина је јако сиромашна. Све је овде сиромашно, рече он тужно.

— Учинићемо много добротинастава. Да ли си их већ ти чинио.

— Да једанпут...

— А сада?

— Времена су сувише тешка.

— У толико више.

— Кад се може... закључио је он тако смешним уздахом, да је она морала ставити руку на уста, да се не би видео подсмех.

Скинули су се пред једном сељачком кућицом сакријеном у дрвећу. Радосно их је дочекала једна крупна жена са подбрнутим рукавима и кецељом од фланела на огромном трбуху. Увела их је у приземну собу са slabим намештајем.

— Изволите, господо газде. Изволите, изволите. Господин газда и не диже очи од своје лепе младице. Пази, има једна степеница.

— Заиста, он ју је гледао, да би приметно на њеном лицу знакове болног изненађења. Али, она је погледала уокло љубопитљиво, и расположивши се готово још више, рече:

— Је ли ово твоја пољска кућа?

— Данас је то.

— Зар није више она коју си ми показивао на фотографијама, лепа, велика, пуна баздуха, у сред расцветале баште?

— Ево вам, госпођо газдарице, све цвеће, које смо успели да наберемо, рече жена, пруживши јој букет пољског цвећа.

Ствар је постојала сувише смешна и млада није више знала како држање да заузме.

Он ју је ухватио за руку и, удаљивши дебелу жену, понудио је да седне. Онда рече озбиљно, али врло збуњено:

— Слушај, драга. Морам ти признати оно што се нисам усудио да ти откријем раније, од страха да те не изгубим. Сећаш ли се нашег разговора у возу? Сад ћу ти признати. Тежак ударац, који сам у последње време претрпео, натерао ме да продам све, сем обе... колебе.

— И чега? — прекиде га она, која је хтела да се покаже прибранијом од њега.

— И чега, потврдио је младожења несигурношћу човека, који незна да ли га неко пита озбиљно, или га исмева.

— Онда није најгоре; моћи ћемо бар да се лепо пробозамо колима, тешила се млада.

— Зар си ти и овако задовољна?

— Да. Јер сам била припремљена. Сети се онога што сам ти казала у возу: „Једно срце и једна колеба, само да има места и за мене“. А овде, како видим, има доста места.

Устала је, обила му руку око брата, спустила му главу на раме и заплакала.

— Јадни, љубљени мој!

Он је био као изблесављен. Шта више да чини, шта да каже? Он би

обожавао ту свету душу на коленима. Ох, тај пријатељ, који му је шапнуо у уво: „Пази да се не удаје за тебе због твојих пара“ — нека дође овамо, да види!

И, пошто је свечано увео примерну младу у праћу, велику пољску кућу, окружену баштом пуном цвећа, писао је пријатељу, испричавши му пробу, коју је с муком инсценирао, да би растерао сваку сумњу о њеној искренности и љубави. Забриши је речима: „Ти заиста не умеш да оцениш жене! Ипак, благодаран сам ти, што си ми дао могућност, да упознам до дна најлепшу душу на овом свету...“

И она је некеме писала: „Да је притуп, било је лако бити дети, али оболито, то је немогуће беробати. Имам заиста мужа, о карбом сам увек сањала. Видиш, да сам умела да изаберам.“

Славно Камбалди.

СТОГОДИШЊИЦА ПРОНАЛАСКА ПОШТАНСКЕ МАРКЕ

Почетком идуће године биће сто година како је пронађена поштанска марка. А ево како је дошло до њеног проналаска. 1832 године неки трговац, по имену Рудан Хил дошао је у једну Лондонску крчму, и ту се упознао са једном младом служавком, која је радила у тој крчми. Из разговора са њом он је сазнао да она има береника, са којим се допнеје. Али пошто је тарифа, коју су узимала путничка кола што су и превозила путнике, била и сувише велика — један шилинг за једно писмо а она толико није могла да плаћа, то су оба млади береници пронашли један начин да кореспондирају, а да не плаћају тарифу. У једном углу коберте они су стављали угоборен знак, по коме би један другом стављали на знање да су заради и да је све у реду. И тако, кад би писменоша донео писмо девојка би само погледала да ли се на писму налази угоборени знак, па би затим вратила писмо разносачу, изјављујући му да нема новца да му плати. А пошто се таква за пренос писма плаћала разносачу при пријему писма, то писменоша није могао ништа друго да ради, но да брати натраг писмо.

Да би се избегли овакви случајеви злоупотребе, горе именовани енглески трговац дошао је на мисао да се заведе плаћање у напред за пренос писма. Пошљалац је морао да плати у напред такву за пренос његовог писма, и мала признаница, коју би добијао, бивала би залепљена у једном углу писма, што је имало да служи као доказ да је пошљалац зблила платио дужну таксу.

И тако је од те признанице, што се лепила на писмима постала поштанска марка.

ЛИЛА КРЕМ

За дан и ноћ је идеално средство за негу кожу и лица. Након кратке употребе зају свежину и мекоћу пути. **Да очувате пут и лице** од сунчаних пега, када дође топло пролећно суше, употребите правремено Лила крем и сапун. **Да предусретнете** штетни улаз ваздуха, ветра на путу и лицу употребите испробан и познат Creme de Lilas, сапун и пудер.

Једно право и нефалсификована из апотеке „Црвеном крижу“ Л. ГАЈЕР, ЗАГРЕБ Илица број 79. * Прекопута Пејачевићева трга

Ф. Крофтис

Афера Понсон⁽¹⁹⁾

— Реците ми у колико је сати г. Понсон дошао обде и отишао одабде, у прошлу среду.

— Дошао је око 11 часова. Мој отац који је био присутан баш је рекао да је 11 часова, изненађен овако позном посетом. Г. Понсон ми је показао два писма, која је примио, и тражио од мене оба-вештења. Ја сам му изјавила да нисам написала ни једно од та два писма. Тада ми је испричао како је био мистифициран. Али пошто је било доцкан, задржао се свега око десет минута.

Танер се диже.

— Хвала вам, мис Дру, рече он. То је све што сам тражио да знам. Жао ми је што сам вас морао узнемирити због тако непријатне ствари, и хвала вам на љубазном пријему.

Она се такође диже и пружи му руку.

— Да ли се смем надати, инспекторе, да ће те ме обавештавати како се цела ствар развија?

— Можете рачунати на мене, рече он; и поклонивши се изиђе напоље.

Док је лагано ишао ка били Остеновој Танер је размишљао о сусрету који је сад имао. Он је веровао да мис Дру није била жена, која би узела ма каквог човека због богатства, или због положаја. И кад је она пристала да пође за Остена, то је ипак ишло у прилог овог последњег.

Танер је затим понова почео размишљати о једном моменту алибиа, који га је мучио: да ли је Остен био код манастира у речено време? И од једном му паде на памет једна сјајна мисао, која је имала да расветли ту ствар. Ципеле, које су оставиле траг, биле су купљене у понедељак у Лондону. Танер их је примио од Остена после анкете, у петак. Ако би се могло утврдити кретање тих ципела од понедеоника до петка, мрачна тачка би била разјашњена. Танер је сматрао да вреди покушати.

Недалеко од стана Остеновог један полицијски агент се шетао горе доле. Детектив се упутио ка њему.

— Да ли нисте видели г. Понсона? запита он.

— Видео сам га, господине, одговори полицајац. Отишао је аутомобилом са леди и мис Понсон ка Лондону пре пола сата.

То је било zgodно јер тако детектив није морао да губи време у чекању, пошто је желео да уђе у ку-

ћу у оскућу сопственика. Он је забринуто и изишао је послужитељ.

— Да ли је г. Понсон ту?

— Није, господине. Вратиће се око шест сати. Шта да му кажем, ко га је тражио?

— Танер. Инспектор Танер из Шкотланд Јарда. Жао ми је што видим да г. Понсон није код куће, јер сам хтео од њега да добијем нека обавештења. Али можда ће те ми и бити моћи дати потребне податке?

Слуга је очигледно био импресиониран чубши кога има пред собом.

— Уђите, господине. Врло ћу вас радо задовољити, ако је то у мојој моћи.

— Ево, господине....

— Лебис. Џон Лебис.

— Дакле, господине Лебисе ја сам већ долазио код вашег господина после смрти сир Вилиама, и он ми је тада испричао како је био мистифициран. Вама је баљда позната та ствар?

— Не, није, одговори слуга, очигледно заинтересован детективским излагањем.

— Г. Понсон ми није рекао да то сматрам као тајну, и према томе могу вам укратко рећи у чему је ствар. Али господар је примио једно писмо у коме је био позван да се нађе са неким пријатељима код манастира, у среду у вече.

— Да, рече слуга. Сећам се тог писма. Нашао сам га у кутији за писма. На њему није било марке. Дакле њега је донео неко до куће. Г. Остен кад га је прочитао био по мало изненађен, запитао ме је где сам нашао то писмо.

— Тако је, рече Танер: Г. Понсон је дакле отишао до манастира, како је то тражено писмом, али тамо није никог нашао. Неко га је мистифицирао.

— Да ли ми је могуће? узвикну слуга.

— Г. Понсон ме је замолио да покушам разјаснити ту ствар. Ја сам отишао до манастира и тамо сам нашао трагове који можда могу бити корисни за истрагу. Али нисам баш сигуран да те трагове стопа није оставио сам г. Остен. Ви би ми можда ту могли помоћи, господине Лебисе.

— Реците ми како, господине Танере. Ја вам стојим на расположењу.

— Желео бих да видим ципеле г. Понсона, које је он имао на себи те среде у вече, како бих их могао поредити са оним трагобима.

Слуга као да је био доведен у недоумицу.

— Ето то је баш једина услуга, коју вам не могу учинити, рече он. Ципеле нису више обде од петка. Ја сам то напоменуо г. Остену, а он ми је рекао да их је дао на калуп,

пошто су му биле тесне.

— Значи да су биле ноге?

— Да донео их је из Лондона у понедељак.

— Чудно зато да је обуо те ципеле у среду у вече, кад су му биле тесне.

— Он то још није знао, пошто их је тада тек први пут метнуо.

— Врло добро, рече Танер. А у колико је сати отишао у среду у вече?

— Око осам.

— А кад се вратио?

— Нешто пре пола дванаест. Ја сам му донео мало вискиа, и у тренутку, кад сам га оставио откуцавало је пола.

— И више није изишао те ноћи?

— Није. Отишао је да спава око дванаест. Чуо сам га кад се про.

— А кад је понова употребио те ципеле?

— Није их више облачио. То је био једини пут што их је метнуо.

— Танер се замислио.

То је изгледало довољно убедљиво, али Танер је желео да се још боље увери.

— Још бих желео да знам да ли није могао неко трећи узети његове ципеле, однети их, и са њима оставити оне трагове, које сам ја открио код манастира.

— То није могуће, господине. Те ципеле сам ја чувао од понедеоника до среде вече. Кад се г. Остен вратио ја сам сneo доле ципеле, пре но што сам отишао да легнем, како бих их у јутру очистио. И оне су биле стално у кући до петка. На њих сам нарочито пазио, пошто су биле ноге, и да их је неко дирао ја бих то приметио.

— А како су изгледале те ципеле кад сте узели да их очистите?

— Блатњабе, врло блатњабе. Ја нисам могао замислити, где је то морао отићи г. Понсон да се толико забрљају.

— Још једно питање, господине Лебисе. Ви ми рекосте да су те ципеле биле стално у кући до среде вече. Али да ли их неко није могао тада узети, а да би то и не приметите? Претпоставите да је г. Остен изишао те среде у другим ципелама и да се неко убрљао у кућу, узео ноге ципеле, отишао да остави оне трагове и вратио се да остави ципеле на њихово место, а да то нико није приметио.

Интендант је погледао детектива готово прекорно.

— Али, за Бога инспекторе, ја нисам луд. Кажем вам да сам видео ципеле на ногама г. Остеновим кад је отишао и кад се вратио. Према томе те ципеле тада више нису биле у кући, и нико их није могао узети.

(Наставиће се)

СК. Југославија, с лева на десно: Кесић, Милошевић, Валов, Вожовић, Гилер, Поповић, Димитријевић и Клече: Мидановић, Спасић и Ђокић.

ДВА ПОРАЗА НА БАЛКАНИЈАДИ ЈУГОСЛАВИЈА САВЛАЂУЈЕ ХАШКА ТЕК У ДРУГОЈ ИГРИ СА 2:1

Сасвим изненада, готово небероватно, дошли су два пораза. Прво Турска а затим Бугарска приморали су нас да напустимо терен погнуте глабе, онда када смо били унапред

бити али је цела истина да смо ми бољи. Нема сумње да су Турска и Бугарска напредовали много у последње време. Али они нису још достигли нибо на коме ми стојимо.

Наши играчи схватили су Балканијаду као излет. Они нису могли да верују, да би могли да буду изненађени од Турске и Бугарске.

У првом сусрету ушли су мислећи да им је победа у џепу. Веровали су да ће се лако обрачунаати са Турцима. Најзад, када их је Бугарска, доста лако, потукла — сигурно ћемо их и ми још лакше савадати. Турци су нас изненадили, они су дали све од себе, док смо ми подбацити. А затим је пао први, па други гол, и после кола су пошла низбрдо. Турска је однела заслужену победу, она је била боља у сваком погледу од Југославије. И тако је дошао први пораз. Само ми смо веровали да ће Бугарска бити савадана без поговора и да побом и сигурном победом оправдамо изненадни пораз.

Али какво разочарење. Дошао је и други пораз да нас сасвим догуче. На страну, да смо изгубили незаслужено, да смо имали пех и др.

Водили смо са 2:0 али као да је ђабо умешао своје прете нисмо могли да сачувамо резултат. Да би зло било још веће и пеналтик нисмо могли да искористимо. Било је суђено да горку чашу испијемо до дна. Сада је све свршено, зло се не да више поправити и не треба бацати дрвље и камење на играче и бође. Ми смо дали најбољи тим, сем Лехнера, бољи ми тренутно нисмо

Филмски оператер као чудотворни лекар

Два енглеска филмска оператера, издржљиви као сви њихови земљаци, снабдевени филмским апаратима живели су дуже време горе у Лапланду, да би снимали живот и рад тамошњег становништва. Али како то због неповерења народа није ишло тако лако, мораше да пронађу начин како би уклонили страх Лапландана од апарата. Пошто су урочицима показали неколико мађионичарских бештина, постали су поверљивији и најзад су их сматрали за лекаре, па су тражили од њих чак да им лече болеснике. Срећом су били понели са собом више **aspirin** таблета, тог чуденог средства противу назеба, инфлуенце, грипа, реуматизма итд. Како су њима могли да ублаже многе болове, то су брзо задобили поверење Лапландана, и на тај начин су се вратили у своју отаџбину богато снабдевени сликама.

могли да саставимо. Зато треба мушки сносити зло које нас је задесило и у будуће сусрете улазити са више опрезности и респектовати сваког противника.

И. Марин.

ДВОДНЕВНО ГОСТОВАЊЕ ХАШКА У БЕОГРАДУ

Хашк, као и Југославија дали су оба дана слабу игру, изузев друго

Златопер, братар гостију у својој хвати једну полувисоку лопту.

Један интересантан момент пред братима гостију.

убеђени, да ћемо однети две победе и то глатко. Победници над Бразилијом, Чешком и Мађарском били су приморани да положи оружје пред противником горим од себе. Неоспорно, да се није смело потцени-

полувреме, последње игре када се је играло живље и боље. Првог дана утакмица се је завршила са 3:3. Југославија је играла боље у првом а Хашк у другом делу. Да је Хашк имао нешто више среће и одлучно-

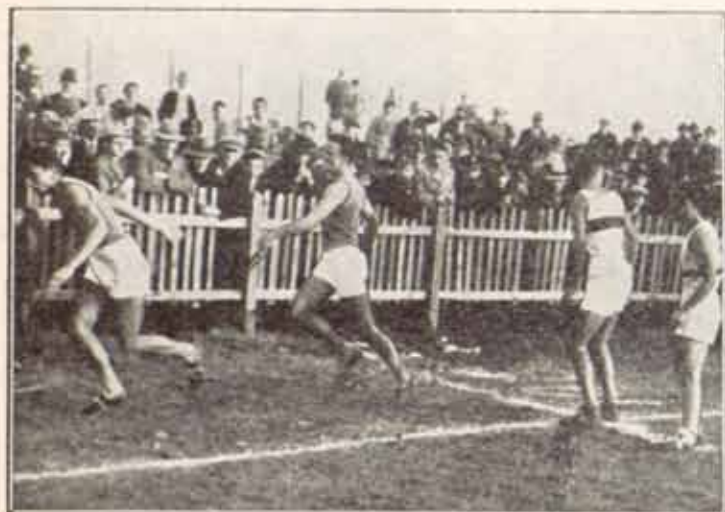

Тим Хаџука који је гостовао прошле недеље

сти пред голем он би победио. Али Хаџкоб напад без Хитреца и Циндрића не да се замислити. Хаџко игра споро са кратким и тачним додавањем по земљи. Он много комбинира кроз средину, нарочито његови стрелци заборављају да имају пред собом карију и да треба да окину. Можда то неби били тако да су играли продорни Циндрић и бомбаш Хитрец.

Другог дана Југославија је савладала, на једвите јаве Хаџка са 2:1. Оба тима истицали су се у промашивању и најидеалнијих ситуација. У том погледу Хаџко је премашно Југославију. Најмање три пута његови стрелци промашили су празна врата.

У тиму Хаџка истакли се: Златопер, који је сјајно интервенисао, бранич Сливак, Агић и паметни

Штафетно трчање на 400, 300 и 100 метара. Учествовали: Бео.—Југославија—Руски.

Момент са трчања. Клубови се пласирали: Бео.—Југославија—Руски.

Одличан тим СК. Јосифка из Лесковца.

бођа Лајнерт. Код Југославије истакли се: Гилер, Милановић и Поповић. Првог дана судио је Амес и другог К. Нишковић, обојица добро.

ЧУВА
УЗДРЖАВА
И ЛЕЧИ ВАШЕ
ЗУБЕ.

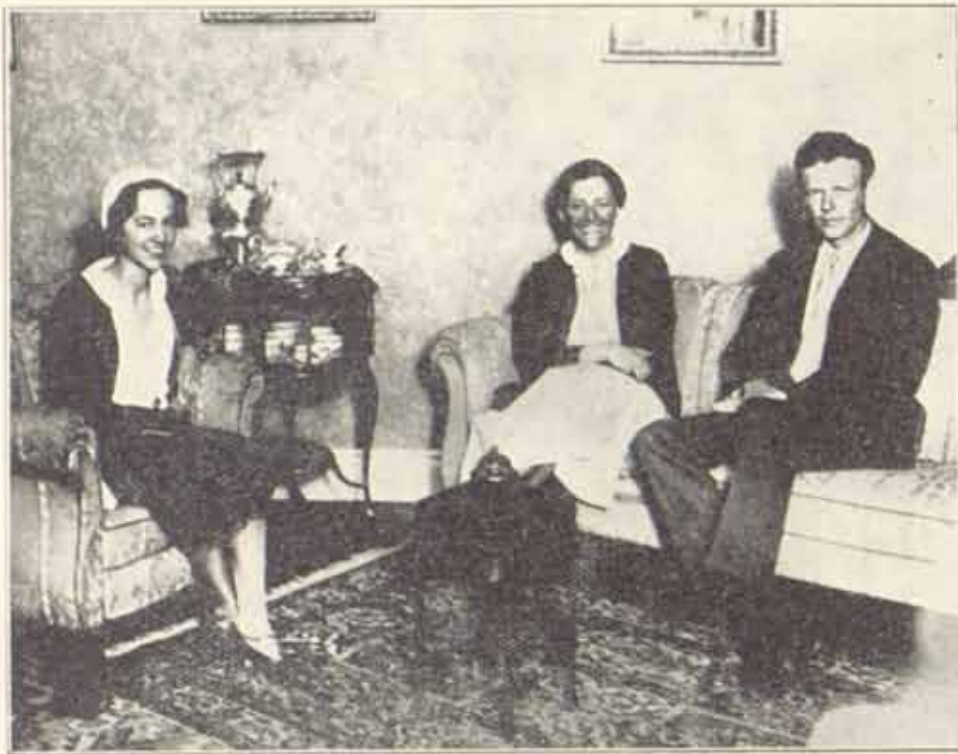
УГОДАН ДАХ
ЗУБИ БЕЛИ
КАО СНЕГ

Крема Дни. 10.— и 16.—
Вола Дни. 18.— и 33.—

Са свих страна

Сусрећ Европе и Америке у Азији

Шестодневно
бициклање у месцу

У Токију су се срели и заједно снмљали немачка авијатичарка Марта фон Ендорф (у среди)
и госпођа Линдберг и Чарлс Линдберг.

У Лонг-Бичу у Калифорнији приређена је шестодневна трка бициклима без стазе. Бицикли се окрећу, помамно окрећу, али не вртећу. Свакоме је додат регистратор брзине и „пређених“ километара. Сваки точак „боје“ по два бициклиста: једна дама и један господин, наизменице, са сменом сваки два часа.

КЊИ ЕНГЛЕСКОГ МИНИСТРА
ПРЕТСЕДНИКА КАО ФИЛМСКА
ГЛУМИЦА

Нов свейски њливачки рекорд на 800 метара

У тинфилму „Чај у двоје“, нији ће се при-
ход употребити на добротворне циљеве,
главну улогу има мис Ишбел Макарона,
књи енглеског министра претседника. На
слици: Мис Макарона се спрема за сцену,
употребљујући први пут у животу пудер
и шминку.

Јапански пливач, студент Схацо Макино коме је тек шеснаест година, препливао је стазу
од 800 м. за 10 м., 17 и $\frac{1}{10}$ сек. и тиме досадашњи рекорд Француза Тариса поправио
за 3 секунде.

Сир Морис Целке, ново изабрани председ-
ник општине града Лондона, који је 8 но-
вембра ступио на дужност.

ПРЕ КУПОВИНЕ

Прегледајте наше богато стовариште
последњих париских новитета:
СВИЛЕНИХ, ВУНЕНИХ И ПАМУЧНИХ
ТКАНИНА, а нарочито ШТОФОВА
за женске капуте и за исте КРЗНА,
које смо добили за јесен и зиму. У ин-
тересу је свакога, да се увери о нашем
избору, а нарочито у наше већ познате
ниске цене. Преглед робе слободан —
куповина необавезна — препоручује:

ПОМОДНА ТРГОВИНА

БОРАНИЈАШЕВИЋ, ЈОВАНОВИЋ И ДРУГ

КРАЉА МИШАНА 47 БЕОГРАД СЛАВИЈА, ТЕЛ. 26-5-45

Висећи мост Ђорџа Вашингтона

Преко реке Хелдона, између Њујорка и Форт Ли, подигнут је у част Ђорџа Вашингтона
висећи мост који је пре неки дан отворен саобраћају.

Апарати за преврћање ноша

На лондонској изложби нових проналазка
приказује се и апарат који, на притисак
ноге свирачеће, преврће ноге.

Ној - жртва нове моде

Труде фон Моло из филма «Краља Мона Лизе»

ДОН ЖУАНИ ГАРНИЗОНА

Познати немачки режисер Рихард Ахберг снимио је брзо успешну комедију из војничког живота „Дон Жуани гарнизона“. У овом филму пуном интересантних заплета играју најпознатији немачки комичари Феликс Бресарт, Георг Александар и Ернст Вербеш, а нарочито се истиче нова звезда тонфилма Марта Егерт. Филм је пул хумора и добрих шала а делимично је праћен брзо добром музиком са неколико одличних шлагера, који ће брзо постати популарни.

А. Басерман у филму «Пред истражним судијом»

бућно многе слике, а међу њима и Мона Лизу.

Овај филм показује, да је осим племенитих мотива који су побудили Перуџија на чин, била по среди и љубав према некој жени која је имала осмех веома сличан осмеху Мона Лизе. Он је крађу учинио по вољи те жене, која је најзад, и ако догаде неприступачна, морала услишити његову љубав.

Тонфилм „Викторија и њен хусар“ у коме главну улогу игра наш земљак Светислав Петровић већ је добршен и приказан је у Берлину за штампу. О овом филму пише се само у суперлативима.

Виктор Трибас, који снима немачки тонфилм „Niemandland“ отпутовао је ради спољних снимака у Француску и Енглеску. Овај филм ће се снимити у две верзије, немачку и француску.

У Прагу се приступило изради новог тонфилмског атељеа ради снимања филмова у чешкој и немачкој верзији.

Партнерка Лауренс Тибета у његовом најновијем тонфилму „Песма југа“ јесте позната глумица Естер Ралстон.

МОНА ЛИЗА
22. августа 1911 год., у сред дана украдено је из Лувра чудно дело великог италијанског сликара Леонарда да Винчи, портрет Мона Лизе. Сви који су чули за ову крађу запањили су се, јер је свакоме било познато каква је контрола била у Лувру.

Све особе, које су биле онога дана у Лувру, кад је дело нестало ухашене су. Но све је то било узалуд: крадљивца нису могли да пронађу.

Због овога председништво Лувра морало је предати оставку, а такође и истражни судија Лепе био је смењен, али све узалуд, Мона Лиза је остала изгубљена.

1913 године вада нико није помислио да може да се пронађе слика, ухвати невог Талијана Винченца Перуџија у часу вада је нудио Мона Лизу једном антиквару у Фиренци. Перуџија је изјавио на расправама да је хтео да се освети Наполеону I, који је из Талијанских музеја по-

ОПЕТ ЈЕДАН КОРАК НАПРЕД

Открићем научењака Дра. Врјунлића успело је после дугогодишњих покуса пронаћи у сулфорицинолеату ново, надамће делотворно средство за сузбијање зубног камена. Као што је познато, до сада је зубни камен отстрањиван обично механичким путем, по тиме се није могло спречити његово стварање. Овом злу ствари ће сада на пут омиљени Саргоф Калодонт са садржином сулфорицинолеата по Дра. Врјунлићу. Редовитом негом зуба Сарговим Калодонтом постепено ће се отстранити каменац и спречити стварање нових наслага без икакве опасности за осетљиву зубну цаклину. Тако сада Саргоф Калодонт испуњава све захтеве, које публика и лекари стављају на идеалну пасту за зубе.

Шарлота Андер и Густав Фрелих у филму «Пред истражним судијом»

Марта Егерт у филму «Дон Жуани гарнизона»

Познати чешки комичар Власта Буриан, који је код нас постао врло популаран филмовима „Лажни Федмаршал“ и „Он и његова сестра“ снимио је свој најновији филм „Ревизор Хазелхун“, који је надмашно садржajem а нарочито хумором и комичним сценама прва два његова филма.

У режији Жилена Дибивиса снимљен је француски тонфилм „Давид Голдер“ по роману Ирене Немировске

и француска штампа убрза овај филм у најбоље француске тонфилмске творевине.

О ТРАДЕР ХОРН ЕКСПЕДИЦИЈИ У АФРИЦИ

В. С. Ван Дајк био је од увек специјалиста за снимање екзотичних филмова. Његови успеси са „Велим сенкама“ и „Поганином“ потстакнули су га да подузме једну још опаснију експедицију и да у најопаснијим пределима Африке сниму филм „Традер Хорн“.

Ван Дајк је први фанатик својера посла. Кад се је вратио из Африке није уопште причао о неприликама које је имао, него је увек са одушевљењем причао о живописним афричким крајевима и мотивима који су погодни за филмска снимања.

Дечји Листи

Да се упознамо

Малишани,
сви сте збани,
из државе наше целе;
као стреле
похитајте брзо амо!
да се и ми упознамо.

Нисте знали:
ја сам мали
као би,
брздан, чио,
зарад и чист.
Што бих крио,
знајте сви,
име ми је Дечји Листи.

Нисам пошд десно, лево,
вашем друштву ево
хитам
да бас питам,
је л' вам знано
и причано,
шта вам носим.
Осим
игре и поздрава,

пуна ми је глаба
бриге,
да из моје прве књиге
откријете што сте хтели
саб ужитак свој.
После ћете, децо, је ли,
кад сазнате,
да читате
сваки даљи број?

Чујте зато,
и ти, бато,
и ти, секо,
шта ћу да вам дам:
прве речи у песми сам
бама рекд.

Даље дођу бајке, приче
и за оног који чита
и за оног који сроче.
Ту је свита
патуљака
и јунака,
авантуре
и брабуре
Мишка-Мише.

Затим пише
Браца Брана
смешне ствари,
Бата Андра, многи други;
разне слике
и прилике
са свих страна;
онда, мађионичари,
разни знаци,
и задаци
кратки, дуги,
загонетке и ребуси.

Ко окуси
слатко боће
из шарене шорбе моје,
мени он ће
зимн, лети
да посвети
све залудно време своје.

Шта се целим
светом белим
збива,
скрива,
ја прилику прву бирам
да вам све то
рапортирам.

Али, ето,
још сам рад
да вам сад
нешто кажем.
Дал' се и ту с вама слажем?
Уображен нећу бити
ни стармали,
беселост ћу своју слити
у сликама,
досеткама
и 1001 шали.

Без поуке
и без буке,
и без казне и без прута
(старији нас тиме плаше),
ја у коло ваше
желим,
па вам белим:
Драга дружба насмејана,
имај сад стрпљења
за идужних седам дана.
Добићења!

ВЕСТИ СА СВИХ СТРАНА

НАЈМЛАЂА ДАКТИЛОГРАФКИЊА

Најмлађа дактилографкиња на свету зове се Жанет Франкеси, Талијанка пореклом, али живи у Паризу. И ако има свега 6 година, положила је већ испит у једном би-роу за преписивање на машини.

ЖРТВА РАДНА

Дог: Ана је то лепо!...
Цица: А ово је добро!

ОЛГИНЕ ЖЕЉЕ

Мала Олгица! Ах нама, боли ме зуб!...
Водела бих да сам већ стара!...
Мама: Зашто стара?
Мала Олгица: Зато што баба своје зубе,
чим је заболела, бади и меће их у чашу.

Прича о сиромашном Ахмеду

На крај неког забаченог афричког села, жибео је без икаквог бога, сиромашан и врло бредан младић, по имену Ахмед. Он је био задовољан малим, али му се једнога дана ипак учини да није право да бечито живи сам, па зато реши да се ожени.

Девојку није морао дуго да тражи, јер му суседи обећаше своју јединицу, лепу Алму, само под условом да пре свадбе оде да се покљони Пророковом гробу. Са њим срећан, Ахмед се брзо опреми на пут, али јер је Мека била далеко, он оде староме оци да га благослови.

— Иди, дете, и нека ти је Алах сбуду на помоћи! говорио му је стари отац — иди, само не заборави да у Корану пише: „Отвори очи и уши, размишљај, али ћути“.

Ахмед још једном учини темена, пребаци торбицу преко рамена и пође. Ишао је цео дан. Није осећао умор, није му шкодила ни велика брујина, па није приметио ни кад је сунце зашло. Ишао је, увек напред, и мислио на своју Алму, док се на небу не појави месец.

Било је време да се одмори, али се на другому зачу топот коња, а мало затим појавише се два коњаника. Јахали су брзо и за час стигоше Ахмеда и зауставише га.

— Знаш ли ти — зашта га један од њих — како сигурно место где бисмо могли преноћити?

Ахмед је први пут на овом другому. Не познаје околину и већ хтеде да одговори да не зна, кад му се учини да чује последње старчево рече: „... ћути!“

И не осврћући се више на своје сапутнике, он се окрете и пође истим одмереним и сигурним кораком напред. Њих двојица се згледаше, па рекоше један другом: „Овај човек не троши речи узалуд, биће да је то неки мудрац. Пођимо за њим, па где он стане, биће добро и нама“.

Мало доцније стигли су до једне лепе оазе са доста шуме и добрим извором. Ахмедови сапутници се зауставише, растоварише коње и, мислећи да их је он довео на овако угодно место, захвалише му из свег срца и позваху га на бечеру, а затим легаше да спавају.

Сутрадан, још пре зоре коњаници се опростише од Ахмеда и отпутоваше даље. Око подне стигли су у неко село. Хтели су да се ту одморе, али су све куће биле позатваране у знак жалости јер је баш тога дана умрла најмлађа и најлепша поглавничина кћи. Страници, кад су видели колико народ воли свога поглавицу, рекоше људима да не плачу, него да потраже мудраца који иде за њима, па ће он сигурно оживети девојку.

— Доведите га само до њеног кревета, говорили су они, и он ће својом моћи, коју је наследио од Свевишњег, да јој врати живот.

Поглавица и његови синови чим чуше обе речи изведоше најбрже коње из штала и потрчаше да траже Ахмеда.

Нашли су га брзо и, пре него што је он могао да каже ма и једну реч, попели га на коња и довели девојци. Пред кућом, њен му отац рече:

— Чуо сам за твоју моћ; брати ми дете јер иначе нећеш главе изнети из села.

Сиромаш Ахмед! Упљашно се много, али опет није проговорио. Сетио се оциног савета: „Отвори очи и уши, размишљај, али не говори; па се надао да ће му и обога пута помоћи.“

И, заиста. Кад се приближио девојчином кревету, и добро је погледао видео је да се испод кревета извлачи једна мала отровна змија од чијег се уједа девојка обнезанила. Ахмед је знао да ће девојка заиста умрети, ако јој се одмах не помогне, па зато истрча у поље и набра неке трабе којима поче да трља отровано место, а затим кад девојци поче да се враћа крв у образе, мету прст у уста и руком нареди свима да клекну. Послушали су га, а он се окрете и пође даље својим путем.

Противотров је добро дејствовао, тако да се девојка брзо повратила и устала. Тек тада сетио се поглавица и његови синови да Ахмеду нису захвалили, па спремише велики тобар поклона и похиташе за њим. Ахмед, кад их је угледао помисли

да се девојка није пробудила и хтеде да се сакрије, али они побикаше:

— Стани, добри чобече, спаситељу нашег најмилијег чеда, стани да те загрлимо и да те обдаримо малим поклонима према ономе што си ти заслужио.

Ахмед је морао примити не мале него велике и богате поклоне, а кад је узјахао и подареног му коња, срећни отац и радосна браћа пољубише још једном скут његовог бурнуса и пожелеше му срећан пут.

Покљонику је сада било лако путовати. Његов добар коњ прелазно је брзо место за местом и тако он стиже за неколико дана и у једну велику барош. Ахмед је био скроман па, и ако је сад имао новаца, није хтео да одседа у великој гостионици, него изабра један мали хан.

Он је мислио да га ту неће нико узнемиравати и да га нико неће ништа питати, али се пребарно. Добар глас иде далеко, па је тако за њега чуо и Мула, најбогатији човек у тој бароши, коме су пре кратког времена украли много скупоценог накита. Мула је обећавао велике награде ономе ко пронађе попова, али без успеха, па зато дође и Ахмеду да му помогне. Ахмед је одбијао, али га Мула силом одведе својој кући.

Шта је знао Ахмед да ради. Сео је и замислило почео посматрати шта слуге раде. Једни за другим испред њега су прошли сви, а кад наиђе и последњи, мали црнац Јафа, Ахмед стаби леви какипрет на уста, а десну руку испружи. То је требало да значи да сви оду и да га остаје да размишља, али се то Јафи, који је баш и покрао накит, учини да га је пронашао, па клече и поче молити за милост, обећавајући да ће све ствари вратити.

Богато је Мула обдарио Ахмеда пратио га до Меке и испратио га са новим даровима пут његовог села, али најлепши поклон за Ахмеда била је његова румена Алма, која га је дочекала раширених руку.

А.

Грбави свињар

Свињар Јоба био је човек сиромаш и неугледан, а уз то још грбаб, мали, и до зла Бога мршаб, али су га у селу ипак сви волели, јер је био велика добричина и шалавица. Када је требало некога помагати, помагао га је прво он, а када је било време за шалу, Јоба је одмах иступрао своју грбу и почињао од себе.

Једне вечери, враћајући се са неке мобе, чак у другом селу, Јоба је морао да прође кроз шуму. Био је сам, јер је псе оставио код куће и баш је почео мислити, кад га трже певање, које је долазило са једног пропланка, обасјаног месечином. Гласови су били женски, али на либадици није видео никога, па зато реши да приђе ближе. Ишао је полако, заклоњен сенком великог дрвећа. Како ни са ивице шуме није видео ништа, он пође ближе месту, одакле се чуло певање и тако се одједном нађе у билинском колу. Да бежи било је доцкан, па се зато предаде судбини.

Виле су једва чекале да им неко падне шака, да му се освете, па зато опколише Јобу и победоше га на средину пропланка, ка једном великом камену на коме је, као на престолу, седела њихова краљица, да му она суди. На срећу, билинска краљица је одавно чула лепе приче о њему, па га дочека љубазно и рече му:

— Ја те познајем, ти си сиромашак Јоба свињар. Знам чак и то да ти и поред твоје сиrotиње имаш добро срце и радо помажеш сиромаше. Нећу да те казним, него сам чак решила и да те наградим.

Виле, које су се уплашеном Јоби свињару у почетку злобно смејале постадоше одједном добре и пријатне, а њихова краљица настаби:

— Реци ми, Јобо, шта би желео. Хоћеш ли да ти испод овога камена извадим толико злата да постанеш најбогатији човек на свету, или можда желиш што друго?... Кажи, жеља ће ти бити испуњена.

Сиромаш Јоба био је збуњен, јер њему злато није требало. Његова би једина жеља била да се може опростити своје грбе и да може постати човек, као и други људи, али није смео да вилама то и каже. Међутим, краљица као да је погодила његове мисли, насмеши се и упита га:

— Да ли би желео да ти скинемо и грбу с леђа...

— Чувајте вама злато и сребро,

али ако ме опростите грбе, бићу вам захвалан и благосиљаћу вас целог живота!

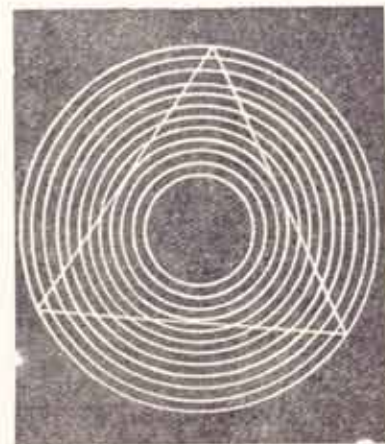
Чим је он то изрекао, опколише га поново виле и убише у неки танак и провидан огртач, па их несташе као да су у земљу пропале, а Јоба се одмах осети као да је поново рођен и опшира своја леђа, на којима, заиста, више није било грбе. Срећан и радостан трчао је он до свога села, а кад се добро испржао, он порани да исприча свима причу о доброј билинској краљици.

Ф. К.

СКРИВАЛИЦА

На високим планинама већ је пао снег и почеле сезона скијања. На нашој слици виде се два планинара, залутала у снегу и леду. Нађите их.

Да ли су линије троугла праве? Погледајте боље јер очи varaју.

Цин! цин! цин!
Мата праби
Цепелин.

Мотор му је
грамофон;
Мамин амрел
к'о балон;
Празна корпа
је гондола;
а пасажер
сећа Лола.

Цин! цин! цин!
Лети Матин
Цепелин ...

Бата Андра

МИШКО СЕ ЗАГУБИО

Или се сакрио да се мало одмори од последњих братоломија, или је већ упао у неке нобе, а ми још нисмо могли да дознамо о њима. Надамо се да ћемо га ускоро пронаћи те наставити причу о њему.

ЗАБАВА

Купон бр. 41

Наградне загонетке „Илустрованог Времена“

Свака наша загонетка биће награђивана са две награде, и да би се оне добиле потребно је да читаоци пошаљу уредништву тачно решену загонетку и да поред тога назначе колико ће тачних одговора бити. Два тачна одговора који најприближније буду предвидени број тачних одговора биће награђени. Уредништво ће одговоре примати за седам дана од дана изласка листа. Запасени одговори неће се узимати у обзир. На Роберту треба ставити: Уредништво Илустрованог Времена, и залепити купон који носи број загонетке. Одговори без обог исчека неће се узимати у обзир. Напомињемо да се сваком послатом решењу мора приложити тачна адреса (занимање, место, улица и број куће).

Загонетка бр. 41

Тројански коњ

Вертикално

- 1) Микенски краљ,
- 2) најстарија богиња,
- 5) замицај Улисов,
- 6) Јелинско племе,
- 7) Грчки баснописац,
- 10) мера,
- 12) место у Атини, данас у развалинама
- 13) кнез који је преобучен у пастира дла жабот за спас Атине,
- 14) пакао,
- 15) хладов ина (у дијалекту),
- 17) назив за Спартанце,
- 19а) барош у Тракији,
- 24) лична заменица,
- 25) постојбина Јелина,
- 27) Богиња дана,
- 28) број,
- 29) Река на којој лежи Спарта,
- 30) мало загрејано,
- 31) претерано (турски и код нас у дијалекту),
- 32) чађ,
- 33) лична заменица,
- 35) лична заменица,
- 37) Грчко слово,
- 38) ваздух (грчки), гас.
- 40) јарам,
- 41) предлог,
- 48а) куртизана атинска,
- 50) убрешени муж јелински,
- 52) слобо,
- 55) личност чувена са своје харфе,
- 58) елидирана сбега
- 59) Бог ветра,
- 60) узвик,

- 61) слобо,
- 62) предлог за место,
- 64) део темности,
- 65а) аждаја,
- 68) они који су донели златно руно,
- 69) облик од глагола бити,
- 73) оно што је произведено у тројанском рату,
- 74) и 75) виновници тројанског рата,
- 76) Бог тргобине,
- 77) потлаченост,
- 78) нота,
- 79) сбега,
- 80) Бог светлости, знања,
- 83) предлог,
- 84) острво где је Улис добро примљен,
- 85) Богиња времена,
- 86) мудри управљач атински,
- 87) мајка земља (митологија),
- 89) личност под којом су Јелини славили златни бек,
- 90) врта хомерових песама,
- 94а) показна заменица,
- 96) слобо,
- 98) издат,
- 99) потеря у (дијалекту),
- 100а) коњска опрема,
- 100б) прбац,
- 101) два сугласника,
- 102) самогласник и сугласник,
- 104) острво (франц.),
- 105) коњска опрема.

Хоризонтално

- 1) узвик,
- 3) слобо,

- 4) девојка због које се Тезеј утопио у Јејетско море
- 8) личност картагинска из романа, Ј. Флобера
- 9) предлог,
- 11) женско име,
- 13) женски налит,
- 16) полубог (митологија),
- 18) потбрда,
- 19) (грчки) нова,
- 20) послао,
- 21) слобо,
- 23) лична заменица,
- 23) онај који види,
- 26) сбега,
- 28) онај који подржава интересе маса да би им се умилно, егзотична птица,
- 34) слаби грађани атински,
- 39) најдубавији ратник јелински,
- 42) Бог западне (митологија),
- 43) предлог,
- 44) предлог,
- 45) заједљиви полубог,
- 46) лична заменица,
- 47) птица,
- 48) мера,
- 49) разум,
- 51) Иварусов подвиг
- 53) женско име,
- 54) део главе,
- 56) Богиња брака,
- 57) птице,
- 60) тројански јунак,
- 62) лична заменица,
- 63) зачин,
- 65) онај који се противно примању данашког поклона,
- 66) бесели полубог,
- 67) лепе полубогиње морске,
- 70) слобо,
- 71) оно што има бећина животиња,
- 72) снажан,
- 74а) гомиле,
- 74б) талас,
- 74с) нота,
- 74д) река у суседној држави,
- 74е) предлог,
- 76а) узвик,
- 76б) негација,
- 76с) мера,
- 76д) памет,
- 76е) слобо,
- 77) Богиња беда,
- 79) слобо,
- 81) слобо,
- 82) латински предлог,
- 83) део главе,
- 84а) инсекти,
- 88) мац (франц.)
- 91) слобо,
- 92) несрећни разорени град,
- 93) оно што је Хомер испевао,
- 94) гроб,
- 95) немап,
- 96) слобо,
- 97) сбега,
- 99) сбега,
- 100) личност чувена по кћерима осуђеним на муке,
- 101) седа старина тројанска,
- 103) најкритичније место за Улиса на његовом путовању,
- 106) стас,
- 107) драги камен.

**Скупоћа није
оправдана!**

ХОТЕЛ „ИМПЕРИЈАЛ“

У КРИЗИ ТРЕБА САМИ ДА СЕ ПОМОГНЕМО.

У БЕОГРАДУ, ВАСИНА 19,

почиње од 1-ог октобра ове године да у своме пословању поступа искључиво према створеној економској ситуацији у целој земљи.

Због тога ће у Хотелу „Империјалу“ цене свима јелима и свему пићу бити — почевши од 1-ог октобра — снижене, тако да ће се укусно зготовљено јело у величини досадашње порције у овоме хотелу, моћи добити по цени почевши од

6.— динара, а цео мени

састојећи се из **4 првокласна јела 15.— дин.**

Првокласна и укусна асталска бина по цени од **15.— динара литар.**

Собе чисте и уреде са парним грејањем. — Грејање се ништа не плаћају. —
Цене: кревет 20—40 динара.

Купонске књижице важе 10% како за јело по јелобнику, тако и за мени и пиће.

Собе чисте и уреде са парним грејањем. — Грејање се ништа не плаћају. —

ЗА ЗАВЕСЕ

**ТИЈА, МАРКИЗЕТА,
ТИСОРА, ФИЛЕ,
БРОКАТА, ПИНИША
И Т.Д.**

НАЈВЕЋИ
ИЗБОР
ДОБИЋЕТЕ
КОД
**МАРКО ВУЛЕТИЋ, ГАВРИЛОВИЋ И КОМП.
КНЕЗ МИХАЈЛОВА 20**

Бургит

помаже сигурно и без болова.

Мелем за курје очи и жуљеве.

Преко 30 врсти

ЦРНИХ И ЕМАЈЛИРАНИХ ШТЕДЊАКА

за домаћу употребу као и пансионе, ресторани и болнице, имају на стобаришту почев од

Динара 850.— па на-
више

БРАЋА П. РАДОЈЛОВИЋИ
ГВОЖЂАРИ

Кнез Михаилова 5

БЕОГРАД

Телефон бр. 20-711

ИЛУСТРОВАНО ВРЕМЕ излази сваке суботе. — Претплата: за Краљевину Југославију: месечно дин. 17.—, тромесечно дин. 50.—, полугодишње дин. 95.—, годишње дин. 180.—, за иностранство: полугодишње дин. 240.—, годишње дин. 480.—. — Поједини број 3 дин. — Отласи по тарифи. — Рачун код Поштанске Штедионице бр. 52.804.—
Редакција и администрација Писменицева 4—6. — Телефо и телеграми „Илустровано Време“, Београд.

Главни уредник Миливој Предић, Кн. Лукице 1. — Власник, издавач и штампар, за Штампарско Издавачко Предузеће „Време“
Акц. Друштво Милутин С. Стевановић, Богојавњенска 5

НОВА КОСА ЗА НЕДЕЉУ ДАНА

фотографски снимак белог модела „Standard“ са пониклованим зупница и дршком, са батеријом и контролном жаруљом у укусном стигу-у

Дин. 200

Цени модел „Handbag“

Дин. 100

ПОГЛЕДАЈТЕ, ШТА РАДИ

Како јој је коса сјајна?

Пре је била коса сива

И ВИ ЋЕТЕ ИМАТИ УВОЈКЕ

Чешаљ кобрина косу

СИГУРАН УСПЕХ

Електр. чешаљ поспешује растене косе

Коса је била ретка

Употребљујте редовно

ујутро и увече чудотворни чешаљ „White“ и за недељу дана Ваша ће коса бити потпуно промењена. Блага електрична струја која пролази испод темена косе обнавља корен коси и чини да расте нова. Ваша ће коса скоро опет бити сјајна, мека и валовита, и то под дејством електрицитета, без опасности и без електричних траја.

ИМАТЕ ЛИ ПЕРУТИ? Перут (узрок белним болести темена косе) ишчезава за 3 дана и ишвада се више не враћа, ако редовно употребљујете електрични чешаљ „White“

СЕДИ ЛИ ВАМ КОСА? Седла коса добија опет своју првобитну, природну боју.

ИСПАДА ЛИ ВАМ КОСА? На ретким и неабијним местима опет ће Вам нарасти коса. Ако још има корена и ако занета редовно употребљава ЕЛЕКТРИЧНИ ЧЕШАЉ „WHITE“, они ће поновно оживети и коса ће Вам поново порастати.

1.250.000 ЕЛЕКТРИЧНИХ ЧЕШЉЕВА „WHITE“ већ се налази у употреби у целом свету и ми смо примили хиљадама одушевљених захвалница.

ЈАМСТВО:

Не стаје Вае ништа да чешаљ код куће испробате. Ако у року од 7 дана ниште потпуно задовољни са чешаљем, можете нам га вратити и ми ћемо Вам исплатити потпуни износ. Можемо ли Вам учинити побољнију понуду? Ако електрични чешаљ „White“ не можете добити код Вашег сталног добављача, онда набавите приложени купон изрезати и послати нама са одговарајућим износом и Дин. 15.— за поштарину. Ми ћемо Вам по пријезу новна одмах отпремити тражени модел.

Мала контролна жаруља, која се у вентилу са вршином чешаља уклапа.

Са чешаљем добављена батерија траје више месеци. Резервна батерија за један и други модел стаје Дин. 15.—

ЦЕНЕ:
Велики модел »STANDARD« са батеријом и контролном жаруљом
Дин. 200.—
Цени модел »HANDBAG« са батеријом

ВИЕ ДИНА 1.000.—
ГРАД БЕОГРАД
Електрични чешаљ »WHITE« продаје се у дрогеријама, парфимеријама, апотекама и фризерским салонима.

ПОЗИТИВАН ДОКАЗ

Понег г-ђица Г. В. о чешаљу „White“

1 дана

Пре него сам почела употребљавати Ваш електрични чешаљ, била је моја коса слаба, отупела и без сјаја.

7 дана

После 7 дана већ се ошажала јасна разлика. На ретким местима изражен је нови коса. Остала моја коса постала је густа и сјајна.

30 дана

Из овог 4 недеље употребљава Ваш електрични чешаљ, кад сам јама напоменути оба последња описана. Моја је коса већ била потпуно здрава, густа, лепи боје и постала је од природе валовита. Са употребљавањем чешаља само још 2 пута у месеци и коса ми расте веома брзо.

ГАРАНЦИЈА ДИН. 1.000.—

ГОСПОДИ ХИННО МАЈЕР И ДРУГ
генералним ваступницима за електрични чешаљ „WHITE“
Загреб, Прашна ул. 6

Показате ми поштом, са батеријом и вативан упутом за употребу
команда електричног чешаља „WHITE“ модел „STANDARD“
по Дин. 200.—
команда електричног чешаља „WHITE“ модел „HANDBAG“
по Дин. 100.—
(Непотребно прештајте)

Поруцијем овај чешаљ код вас, да бите ми, ако не у року од
дана чешаљ не би потпуно задовољан, пошто Вам вратим чешаљ,
ми новач потпуно износ, и то под гаранцијом од Дин. 1.000.—

Име:

Адреса:

ЕЛЕКТРИЧНИ ЧЕШАЉ „WHITE“